

Ruh ve Madde

Metapsizik Tetkikler ve İlimi Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Cilt: 18, Sayı 206, Mart 1977

Dernek adına Sahip ve Sorumlu M¼d¼r :
Erg¼n ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtulus Caddesi No: 14/1
(Akbank bitiřiđi)

Haberleşme. Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL.
Abone ¼creti : Yıllık 90 TL.
Telefon: 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72), Cilt : ÇINAR M¼cellikhanesi

Sevgili Okuyucular

Őu sırada okumakta olduğunuz Ruh ve Madde Dergisi'nin fiyatı YEDİYÜZELLİ kuruŐ oldu. Bu sayıdan itibaren senelik abone tutarını 90 TL. olarak yatırmanızı ve ¼zellikle Posta Havalesinde Açıık Adres ve Kimliđinizi bellrtmenizi rica ederiz.

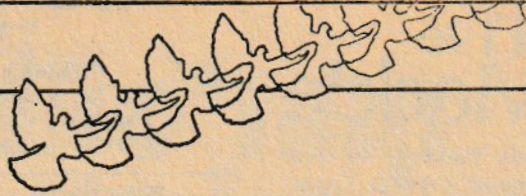
Ruh ve Madde Yayınlarına g¼sterilen ilginin g¼nden g¼ne artması halkımıza karşı olan g¼revinizin bir parça olsun yerine getirildiğini bize kanıtlamaktadır. B¼t¼n okurlarımızın şundan kesin olarak emin olmasını diliyoruz: Metapsizik Araştırmalar Derneği tiyeleri, hiç bir mertebeye bağı olmadı, sırf g¼rev idraki içinde, aldığını tekrar, ama arttırarak vermekten başka bir amaç ve niyete sahip değildir. İnsanlık ¼lk¼s¼, Bilgili Davranış ve Şuurlanma Çabası çerçevesinde eylemlerini s¼rd¼ren bu kardeşlerinizi, her olanaktan yararlanarak desteklemenizi istiyoruz.

Sizlere aktaracağımız, aktarmak için tati bir heyecan içinde olduğumuz, çok çeşitli bilgiler birikiyor. Yayın yoluyla olduğu kadar, konferanslar yoluyla da bu eylem s¼rd¼r¼lecektir.

Her kitapçıdan Ruh ve Madde Yayınlarını isteyiniz. Bilmiycilersa Posta Kutusu 1157 . İstanbul, adresini l¼tfen veriniz. Bu b¼y¼k bir destekleme olacaktır.

Selam ve Sevgiler

E. ARIKDAL

Ölümsüzlük ve Şuur - Dışı

● Metapsişik Derneği Konferanslarından ●

Ölümsüzlük problemi biz dünya insanların büyük bir dikkatle takibettiği bir problemdir. «Ölüm» denen doğal olayın mümkün olduğu kadar bize geç gelmesine, bizi geç yoklamasına ve hatta bizi hiç yakalamamasına çok gayret ederiz. Bir bakıma, bir gayretten de öte tüm amacımızı oluşturur. Bu tutuma pek çok isimler verilir: Tabiata karşı savaşmak, tabiata galip gelmek v.b. Fakat, ne olursa olsun, realiteden uzaklaşmak olanağı yoktur... Ölüm kapıya geldiği zaman, söylenecek, yapılacak hiç bir iş kalmaz, artık.

Yalnız bir noktayı belirtmek lâzım: Acaba, ölüm dediğimiz doğal olay, kesin olarak herşeyi bitiren bir hadisemidir? Her şeyi ortadan kaldıran, kesin olarak bir şeye son veren bir olay mıdır? İşte, bu noktadan sonra metapsişik başlar, spirittüel bilgi başlar! Bugünkü materyalist bilim, bugünkü temsilcileriyle beraber, insanın mezarının başında terkeder. Materyalist bilim için hayat orada son bulur. Bununla birlikte materyalist bilimin metodlarına uyan spirittüel çalışmaların da bulunduğunu biliyoruz. Her ne kadar spirittüel metod ve bilgi, materyalist metod ve bilgiye her hangi bir şey borçlu olmasa da, gene de onun hatırını kırmak istemiyor. Çünkü, toplum, bu materyalist metod ve anlayışla geliştiği için, onu gene kendi metodu ve gelişme yolundaki araçlarıyla bulunduğu yerden alıp, başka bir daha güçlü yere götürmek mecburiyetindedir. Zaten, bu bir terbiye sistemidir. Dolayısıyla, spirittüel çalışmalar kendi içinde, kendine isbatını yapmıştır. Fakat öbür tarafta kendi

anlayışıyla isbat bekleyen (fotoğrafla, te-raziyle, fizik aletle, elektrikli bir takım sa-yaçlarla) bir genel büyük akademik zihni- yet var. Ona da, aynı yöntemleri kullan- mak suretiyle, yapılan isbatlar gitgide de- rinleşmektedir. Fakat bunlar, henüz, su yüzüne çıkacak seviyede değiller, zira kar-şı tarafın (materyalizmin) katılımını kolay kolay yenmek mümkün olmuyor. Ama bu katılığa meydan okuyan bir eseri biz türk-çeye çevirmiş bulunuyoruz. (x) Bu gün ruhsal araştırmalar materyalizmin öncülü-ğünü yapmış olan bir millet tarafından yapılmaktadır. Sanki kendi bindikleri dalı kesiyorlar. Bu kitapta anlatılan olaylar, materyalist inancın, bir bakıma; celladı- dır. Deneyleri yapanlar materyalistler.. Hem de materyalizmi tam bir hayat anla- yışı olarak yaşayanlar. En son olarak eli- mize geçen haberlere göre, Sovyetler de- dubluman olayını (astral beden) fotoğraf- larla tesbit etmeğe muvaffak olmuşlar- dır.. Zaten bitki, hayvan ve insan auralarını da bu şekilde fotoğrafla tesbit etmiş- lerdir. Öyle zannediyoruz ki, ileride psişik varlığın da başka bir isbatına gidecekler- dir. Bu da insanlığı «Ölümden sonra bir devamlılık var.» gerçeğine ulaştırabilir. Bütün bu olup bitenler bize göstermekte- dir ki, «Ölümsüzlük» konusu sâdece Spiri- tüalist Toplulukların incelediği bir konu olmaktan çıkmıştır.

Bazı yazar ve teorisyenlere göre: «Bir

(x) Sovyet Rusyada Olağanüstü Ruh- sal Araştırmalar . Ruh ve Madde Yayın- ları

ruh vardır, ama bu ruh, beden canlı bulunduğ u sürece mevcuttur; fizik beden ölmesiyle ruh yok olup gider.» Fakat spir itik çalışma bunların çok ötesinde ve çok değişik isbatlar göstererek devam etmiştir. İnsanlar bunun böyle olduğunu eskiden beri biliyorlar, fakat anlayış seviyele ri buldukları devrenin icabı olarak fazla toleranslı ve geniş olmadığı için ölümsüzlüğü yanlış yorumlara uğrıyorlardı. Bunlardan bir tanesi ve en önemlisi ce setlerin mumyalanmasıdır. Cesetlerin mumyalanması prensipli çok eski ananelere kadar dayanır. Azteklerde, Sibiryada, Çinde, Avrupada, Gotlarda bulunan mumyalara kadar girebilirsiniz. Hatta Yemen'de, Habesistan'da bile mumyalar bulunmuştur. Çok dağınık yerlerde mumyalar kullanılıyordu. Eski Mısır herkesce bilinen bir mumyalama kültürüne sahipti.

Bunun bize göre en büyük sebebi, varlığın tekrar kendi bedenini kullanarak dirilmesi meselesidir. Yani ölümden sonra yok olmayan, kaybolmayan bir varlık yani tekrar bedenlenme ihtimalini canı gönülden kabul etmişlerdi. Görülüyor ki, bu ölümsüzlük meselesi, önceleri, doğrudan doğruya fizik bedene aksetmiş durumdadır. Ölümsüzlük dediği zaman, fizik beden yok olmadığı anlaşılmıştır. Bunu da normal karşılamak lâzım, çünkü, insan ancak kendi hakkındaki bilgiyi vücut imajıyla tayin edebilir. Vücut imajına sahip olmayan bir insanın yaşaması biraz zordur. Dolayısıyla kendi vücut imajımızla ölümsüzlüğe gitmemiz çok normal bir psikolojik olaydır. Nitekim bugün modern mumyalama usulleri de var: Hibernasyon. Örneğin Kansere yakalanmış bir kimse ölmeden evvel kendisini sıfırın altında, çok aşağı derelerde dondurtuyor. İleride kansere çare bulunduğu zaman, tekrar normal sıcaklığa çıkarılarak yaşamına devam edecek, kanserden kurtularak gene aynı bedenle yaşamağa başlayacak mutlu olmaya çalışacak, v.s.

Görülüyor ki, ölümsüzlük problemi hâlâ devam etmektedir. Orta Çağda majinin büyük çalışmalarından biri olmuştur. O zamanlarda da hiç ölmemenin yolları aran-

mıştır. Hayat iksiri peşinde koşuldu.

Canlı neden ibarettir? Canlı, bizim anlayışımıza göre, psişik varlık ile bedenden teşekkül etmiş üçüncü bir sistemdir. Bunların her birine ayrı bir buut tekabül eder.

Beden ve psişik varlığın bir araya gelmesinden ortaya çıkan bir canlılık... «Canlı» sözcüğünü kullanırken, 'ruh' için canlı diyemeyeceğimiz gibi, madde için de canlı diyemeyiz. Ancak bunların ikisi bir arada bulunduğu zaman bir canlılık olayı ortaya çıkar. Canlılık fonksiyonlarını ne tek başına madde gösterebilir, ne de tek başına ruh gösterebilir. Bundan dolayı, bunların ikisinin bir arada bulunduğu bir başka plânda (iki ayrı varlığın bir başka plânda) birleşmesinden üçüncü varlık, yani, canlı dediğimiz varlık ortaya çıkıyor.

Elbette ki, beden kendi tabiatına dönüşü ile psişik varlığın kendi tabiatına dönüşü, bir evren kanunudur. Ölüm denilen hâdise, bu iki varlığın üçüncü bir varlık olarak birleşmesinden meydana gelen canlıktan ayrılmak demektir. Yani, herkes kendi yerine çekiliyor. Ruh ve beden ilişkileri koptuğu zaman ölüm olayı meydana geliyor. Burada 'koptuğu' kelimesi'ni kullanırken tam kopmayı kastediyoruz. Çünkü yarım kopmalar da vardır. Bunlar muhtelif psişik olayları meydana getirirler. Bunlara ruh ve beden ilişkisinin gevşemesi de denir. Bu gevşeme esnasında (karşılıklı tesir alışverişinin zayıflaması esnasında) her iki tarafta da bir özgürlük meydana gelmektedir.

Beden sürüp giden bir varlık mıdır? Hayır.. Çünkü, her organik madde gibi, beden de bozulmaya, ayrışmaya mahkumdur. Yani tabiatın saf haline dönmeğe mecbur olan bir varlıktır. Fakat buna mukabil, arta kalan bir şey yok mu? Arta kalan, bir şey değil, çok şey vardır. Mahvolan küçük bir şey, arta kalan asıl ve büyük bir şey... Biz buna PSİŞİK VARLIK diyoruz. Yani insanın yaşamı mezarda son bulmuyor. Aksine, her şey mezardan sonra başlıyor. Mezara kadar olup bitenler bir hazırlık niteliğinde olan işlerdir. Ve asıl (Devamı sayfa 24' de)

Mehmet Sancar

«Hırslı adam» deriz. Sanki hırssız o-lurmuş gibi! Kimin isteği bitmiş ki, hır-sız insan olsun! Anormalne sözlümüz yck...

Ashında içgüdüsel istekler dahi hırstır. Ne var ki, bu istekler, varlığın kendi ira-desi dışında, otomatiktir. Örneğin açlık duygusuyla kıvranmadan, aslanın, yaban öküzünün peşine düşmesinc ve onu boynuz gerrine rağmen parçalayabilmesine bir ne-den bulunur mu? Bu vahşetin de hırs ol-madığını kim söyleyebilir? Açlık isteği-nin kesin bitişi var mıdır? Tabii ölüm dı-şında...

Ama aslanın vahşeti karnı doyana ka-dardır. Yabut canının tehlikede olduğunu zannettiği sürece dir...

Ya insanların vahşeti?! Çağımıza rağ-men azalmış mıdır, çoğalmış mıdır? Çağı-mız, herhalde azalmasını gerektiren bir çağ olmalıydı. Hattâ kalmamasını sağla-malıydı. Milletlerin silâhlanma yarışını dü-şününce insan, hiç de azaldığını, azalaca-ğını aklına getiremiyor!.. Çünkü atom bombasıyla vahşice ikiyüz bin kişi öldü-rüldüyse, bugünkü daha tehlikeliyle vahşetin dik alâsı olmaz mı?!

Hırs, bir dürtü, bir uyarandır. İçgüdü-sel seviyelerde otomatik ve sınırlıdır. Fa-kat işe aklın karıştığı daha ileri kademe-lerde, vicdanın belirgin kontrolü ortaya çı-kıncaya kadar sınırsız ve alabildiğine vahşidir.

Genellikle hırsı menfi aşırılıklar için kullandığımızdan, buraya kadar hırsın menfi yönde yol alışına değinmiş olduk.

Hırsın müsbet yönü yok mudur? Şa-yet olmasaydı, istegeldiğimiz çok ünlü ki-silerden yöneticilerden, yoksul babası zen-ginlerden de yoksun olurduk.

Hırs, isteğin şiddetlisidir. Sözlük ağ-

Doymak Bilmeyenler

zıyla hırs: Somu gelmeyen istek. Tamah. Çok isteme. Aşgözlülük. Öfke, kızgınlık. Bir şeyin üzerine düşme, gibi sözlerle an-latılmağa çalışılmış. Özü bir tanıtım ya-parsak, ne istiyorsak onu isteyebildiği-miz şiddet oranında, o şeye karşı hırslı sayılırız, diyebiliriz. İsteğin şiddeti ve yö-nü, hırsın değerini tanımlar.

İsteğimiz paraya yönelikse, aşırı bir ucu, pintiliğin kavanoz dışından peynir yalatma sınırına dek uzanır. Hasis yapar, hırsız yapar, scysuz yapar... Diğer ucuya zengin yapar, fabrikatör yapar, banker yapar, bonkör yapar...

Şöhret uğruna zelil, iffetsiz, rezil olan-lar da vardır. Şana, nâma ulaşp millete önder olanlar da...

Rezilliği şeref sayanların çapkınlıkla-rına zincir vurulamaz. Bunun adına da hiç sıkılmadan «aşk yapıyoruz» derler! Doğ-rudur: Çünkü aşk yapılmaz; duyulur, ya-sanır, yaşatılır... He!buki onların yaptık-ları, yapabildikleri, sadece basit cinsel zevkler peşinde, sorumsuzca koşmaktır... Bu basit zevkin bir ucunda rezalet, diğer ucundaydı asalet vardır...

Kısaca diyebiliriz ki, rezil olmak da, vezir olmak da hırslarımızın yön ve şidde-tine bağlıdır...

Servet de, şöhret de, şehvet de evri-mimiz içindir. Dünya tekâmül koşullarının birer gereğidir bunlar... Fakat bu gerek-lerin nasıl kullanılması gereklidir, bilinme-lidir hepsi... Ki, bilinmeden bir ölçü tut-turmamak, yön verebilmek mümkün de-ğildir.

Milyonların, milyarların sahiplerini

Milyonların, milyarların sahiplerini dü-şünelim: Kuruluşlarında binlerce eleman çalıştırmaktadırlar. Her alleyi ortalama dört bireyden oluşmuş saysak, bu kuruluş-

lardan (müesseselerden), kuruluşlarda çalıştırılanların dört katı insan yararlanmaktadır. Bu küçümsenemez..

Adamın beş değil, on değil, yirmi değil; biraz abartarak söylersek, sayısını kendisinin de bilmediği kadar fabrikaları vardır!.. Sanki yetmezmiş gibi daha da fabrikalar kurmak peşindedir!.. Bu doymak bilmezliğin nesi kötü diyeceksiniz? Haklısınız: Nesi kötü olacak? İşsizlerin sayılarında bir miktar daha azalma olacak; bu miktarın en az dört katı insanın da karnı doycak, yüzü gülecek demektir bu. Kötü olabilir mi?.

Öyleyse bu doymak bilmezliğin nesi kötüdür, birlikte düşünelim:

Bu zengin kişi, meşruiyet (kanunlara uygunluk) sınırını zorlamadığı sürece toplum yararına çalışıyor kabul edilir. Baş tacıdır...

Meşruluk, yalnız kanunlara uygunluk demek değildir. Örneğin kanunların koyduğu sınırlar içerisinde korkarak kalmış bir kişi de toplumun yararınadır, ama kendi zararına çalışmış olduğunu hatırlamak gerek. Kazancında (kârında), vicdanının sesini duyarak kanunlara uygunluk gösterebilmiş olanla, vicdanının sesini duymadan uygunluk göstermiş olanı bir tutamayız. Kazancın bereketlisinde vicdan tesirleri yüküldür: Cömerttir, güleçtir, sevendir, sevilendir. Kanunların katılığı, ancak vicdanın etkileriyle yumuşatılabilir...

Batı'da, kanunların katılığından korkarak meşruiyet sınırlarını zorlamayan zenginler çoktur. Örneğin Batı için yaptığı mal birinci kaliteyse, Doğu'ya sürdüğü mallar ikinci veya üçüncü kalitedir. Buna, kanunları da göz yumar: Çünkü bu davranış, «vatan severliktir!», milliyetçiliktir!...

Doğruluk, her yerde geçer akçe bir değer olmadıkça «doğruluk» olamaz. Çünkü doğruluğun mihenk taşı vicdan, vicdanın mihenk taşı ve menşei (kaynağı) ise yalın bilgidir. Yukarısının nezdindedir...

Yukarısı, Allahın yarattığı her şeye karşı saygılıdır...

Tek Tanrı inancında bu saygılılık yoksa, bu inançta da «Tek Tanrı İnancı» yok demektir bu... Sözle «Tek Tanrı'ya İnanı-

yorum.» olmaz...

Rüşvet, her ülkede rüşvettir. Meşru bir kazanç,, meşru bir davranış değildir. Ama ülkesine döviz sağlamak için, başka ülkelerin rüşvet budalarına bunu teklif ve kabul ettirerek onları ülkeleri zararına satın almak, önce insanlık ahlakına ihanettir, kendine ihanettir... Dönüp dolaşıp aynı ihanetle o ülke de bir gün karşılaşabilir. Nitekim bugün bütün dünya insanlığı, dünyanın kötü tohumlarının kötü ürün vermiş, daha da bozulmuş kötü tohumlarını ekmekle meşguldürler. Şu farkla ki, tarla- larla ekiciler el ve yer değiştirmişlerdir, o kadar...

Servette doymak bilmemek, vicdanî sorumluluklarını idrak etmeden sürdürülürse, felâkettir. Nitekim bugün devletleri, hükümetleri, ulusları, perde arkasından yöneten «büyük sermaye» ve sahipleri, dünkü açık sömürgeciliğin üzerine yalnız bir şal örtmüş olmaktadır... Ki, sömür- dükleri, kendi yurttaşları ve sömürttükleri diğer uluslardır...

Şöhrette doymak bilmemek de aynı kapağa çıkar. Eğer vicdanının açık sesine kulakları açıksa, ne mutlu o doymak bil- meylene!..

Şehvette doymak bilmeyenlerin «gerçek aşk»tan nasipleri kesiktir. İlk basamakta ömrünü tüketen biren zavallıdır onlar!.. O zavallılar bilemezler ki, göre- mezler ki, ilk basamağın üstünde daha bir sürü basamaklar mevcuttur: Çıkamazlar ki, yükselsinler, yücelsinler...

Doymak bilmeyenlerin hırsları, ne yaza- k ki, çevremizde gördüklerimiz ve işitip okuduklarımızla ölçülürse, hiç de iç açıcı değildir. Vicdanının sesine kulak vererek meşruiyet sınırlarını zorlamayan kaç kişi bulunur ki, duyulanıp sevinelim!..

Doymak bilmemeyi, istedik ki, hep müspet yönde sayalım, övelim... Ama yapamıyoruz. Çünkü bugününün dünyasının herçümencisi de, acı ve ıstırapları da onların ellerinin eseridir. Bunlu bizler hak et- meseydik, bu ellere vurulmaz mıydı? Vu- rulurdu elbet... Fakat kargasanın, sızlan- manın bir ucunda onlarsa buna sebep, di-

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

ger ucunda, bizleriz bunlara neden...

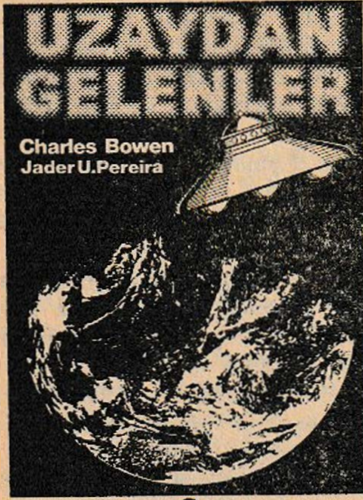
İnsana hizmette doymak bilmemek, yüce bir merhaledir. Bu aşamada akılla vicdanın kolkola yürüyüşü görülür...

Varedilen her şeye hizmette doymak bilmemekse, pek çok ileri bir merhaledir. Aklın vicdana tutkusu yamandır. İç içedirler. Hiç ayrılmazlar... Aşamaları, dünya üstünedir...

Halbuki tanık olduğumuz, tanık olduğumuz, ülkemiz ve ilkömiz dışındaki doymak bilmeyenlerin insanlara, varlıklara

hizmeti dolaylıdır. Şuursuzdur. Suyu akıtan musluktan, musluğun habersizliği kadar farksız, sudan habersiz musluksuzlar sadece. Bunun için doymak bilmezlikleri, yapıcı olmaktan çok yıkıcıdır, yakıcıdır. Şimdi yıkılan da, yakılan da kendi dışındadır; acıyı, ıstırabı başkaları çeker... Onlar güya gülendir!..

«Sonuncuların birinci, birincilerin sonuncu olması» da bir evrim gereğidir... Dileyelim ki, davranışlarımız, bizi bu gereğin sonuncusu kılmasın!..

(RM)
Ruh ve Madde Yayınları

« Uzaydan Gelenler »

İnsan mı, Robot mu ?

Uzaydan gelenlerin görgü tanıklarınca yapılan tariflerine göre çizilen TIPLER. Ayrıntılı ve resmî incelemeler, raporlar, yorumlar, 100 sene beri yapılan önemli gözlemler. Bu derece doyurucu bir eseri hiç bir yerde bulamayız. Tam bir BİLİMSEL ARAŞTIRMA ve İNCELEME

280 SAYFA, 30 TL. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Celse Tutanakları:

İntihar Edenlerin Spatyomdaki Durumları

Bu konuda; spatyomun, bize ancak yakın mntikalarını anlayabileceğimiz bir dil ve imajla mütalâ edeceğiz... Burada verilecek olan misâller; bilhassa dünyadan yeni ayrılmış varlıkların; henüz tesirlerinden kurtulamadığı mevcut maddî ihtiraslarını, temayüllerini, itiyatlarını, düşünce, duygu ve itikatlarını canlandırarak olan misâllerden ibaret olacaktır.

Spatyoma intikal etmiş bulunan varlıklar tekâmül derecelerine göre, az veya çok uzun süren bir devre içinde spatyomun ilk vasatında yaşamaya mecburdurlar. Bu vasat içinde bulunan varlıkların durumu en duygusuz insanı bile yerinden oynatacak niteliğe halzdir. Kaypak bir ortamda sağa sola yapılan şuarsuzca hareketler, kaybolan bir şuarsal bütünlük, içiçe geçmeler ve bütün bunların da ilk safhası olan, daha öldüğünü anlayamama durumları... (Not: Burada mümkün olduğu kadar şekil vermekten kaçınmamın sebebi; medyomun o andaki görüşlerinin tamamen aldığı tesirlerin, kendi tekâmül ve psikolojik durumu ile ilgili olarak meydana getirdiği imajlar olduğundan ve bunun sonucu olarak ta okurda şarhî bir imaj yaratmak istememekliğimdir.) İşte böyle bir vasattır ilk merhale bu tür varlıklar için.

Biz şimdi, yaptıkları; fakat idrakine bile bir çok amansız cendereler içinden geçtikten sonra varabilecekleri, bir hata sonucu bu mntikada uzun süre kalacak olan varlıklardan bir kaç ile yapılan orijinal müşahedelere göz atalım:

I — Bu misâl intihar etmiş bir zavalının spatyomdaki feci ruh halini gösteriyor. (Ruhlar Arasında adlı kitaptan)

«1858 senesi Nisanının yedinci günü akşama doğru elli yaşlarında bir adam Pa-

ris'te Samaritaine müessesine bir banyo almak üzere girmiş ve bir locaya kapanmıştı. Üzerinde iki saat geçtiği halde garson bu adamın dışarıya çıkmadığını göremek merak etmiş ve rahatsız olup olmadığını anlamak için kamarasına girmişti. İçeri girer girmez korkunç bir manzara ile karşılaştı. Bu bedbaht adam boğazını ustura ile kesmişti, ve banyosunun suyu onun boynundan fışkıran kanla boyanmıştı.. Kadavra morga gönderildi.

«Ölümünden altı gün sonra adamın ruhu Paris Spiritizma Cemiyeti tarafından davet edildi:

(Davet: Medyomun rehber ruhu cevap veriyor)

«R. r. — Biraz bekleyiniz.. Şimdi geldi, buradadır.

«Sual — Şimdi nerede bulunuyorsunuz?

«Cevap — Bilmiyorum. Siz söyleyiniz ben neredeyim?

«S. — Siz Spiritizma ile meşgul olan bir topluluğun içindesiniz. Onlar sizin iyiliğinizi arzu eden kimselerdir.

«C. — Ben yaşıyormuyum, söyleyiniz?. «Tabutumun içinde boğuluyorum.» Burada Allan Kardec'in şu notları vardır: «Bedeninden ayrılmış olmasına rağmen onun ruhu hâlâ cismanî maddenin girdapları içine tamamı ile gömülü bulunmaktadır. Ve onun yersel fikirleri hâl, cismanî olarak yaşamaktadır. O, öldüğünü bilmiyor» (Eiz burada mevzuuyu biraz daha açalım; Varlık spatyoma intikal ettikten sonra fizik mekânın tesirlerinden hemen kurtulup oraya akord olamaz. Bu süre bedenliyen fizik mekânın tesirleri ile az veya fazla olan bağlantısına bağlıdır. Öldükten sonra, bir süre ölmeden önceki ob-

jelerin imajları içinde yaşar. Akrabaları içinde yaşar. Evinin eşyaları içinde yaşar. Ne var ki, zamanla bütün bu imajlar, o varlık için önem sırasına göre kaybolur gider. İşte öldüğünü anlamaması burdan ileri gelir.)

«S. — Bizim yanımıza gelmenize kim sebeb oldu?

«C. — Sizin yanınızda teselli bulduğumu hissediyorum.

«S. — İntiharınızın sebebi nedir?

«C. — Ben öldüm mü? Hayır. Hâlâ bedenimdeyim. Merhametli bir el çıksa da bu işi bitirse!»

Bu adam boğazını keserek kendisini öldürdüğü için bütün dikkatini bu uzvu üzerinde toplamıştır. O çoktan öldüğü ve boğulduğu halde hâlâ boğulma ameliyesinin bitmediğini duyuyor ve bu işi bitirecek bir insanın çıkmasını ve azaptan kurtarılmasını temenni ediyor. Bu intihar edenlerin mümeyiz vasıflarından birisidir devam edelim:

«S. Niçin kendinizi tanıttığınız bir nişâne bırakmadınız?

«C. — Ben terkedilmiştim, ıstıraptan kaçtım, azabı buldum.

«S. — Hâlâ meçhul olarak mı kalmayı arzu ediyorsunuz?

«C. — Evet. Kanayan bir yaraya kızgın demir sokmayınız...

«S. — Müstakbel bir hayatın mevcudiyeti hakkındaki düşünce nasıl oldu da sizin intiharınıza mani olamadı.

«C. — Ben istikbale inanmıyordum. Ümitsizdim, istikbal ümit demektir.

«S. — Hayatınızın sönmek üzere bulunduğunuz anda neler düşündünüz?

«C. — Hiçbir şey düşünmedim. Yalnız duyduğum ki... Hem benim hayatım sönmüş değildir ki, ruhum bedenime bağlı. Ve kurtların bedenimi kemirdiğini duyuyorum.»

Ruh ve Kâinat kitabını okuyanlar bu tablonun hakikî manasını çok iyi takdir etmişlerdir. Burada ki hâdise şuursuzca bir imajınatî faaliyetten doğmuş bir sürü imajların ruhu her yerde, her zaman takip etmesinden ileri gelmiştir.

2 — (Orijinal müşahede : Medyom

L..., Vetire: psikografi, rehber: Kadri, Operatör: B. Ruhselman.)

«B.R. — İntihar edenlerin ilk spatyom hayatları hakkında bizi lütfen aydınlatır mısınız?

«K. — Onun intihar ederken duyduğu o ilk andaki ruh ıstırapı vardır ya... Tabii siz bunu bilemezsiniz. Ben de anlatamam. Nasıl söylüyeyim? İşte anladığımız o ıstırap içinde kendini öldüren, sürekli olarak bocalar. En fena azap idam mahkûmunu astıkları zaman değil, onu hücreden sehpaye götürdükleri zaman zarfında mahkûmun geçirdiği ruh ızdırabıdır. Asıldıktan sonra duyduğu ızdırablar bunun yanında hiçtir. Tabii hiç değil, yani biri şüpheli, diğeri bilinenidir. O, sehpaye gidinceye kadar ölümün ne olduğunu bilmediği için iki ızdırab arasındadır. Asıldıktan sonra hiç olmazsa birinden kurtulmuştur.

İşte intihar eden de tüfeği çekinceye kadar muhtelif ruh halleri içinde ve bir çok ızdırab çekerek kıvrırır, en fena anları yaşar. Ve intiharı da esasen bu ızdıraptan kurtulmak için yapmıştı. Ölek bu ızdıraptan kurtulacağına kurmuştu. Halbuki ölünce ızdırabın bitmeyip tersine arttığını görür. Fakat bir daha ölmeğe imkân yok ki, ona teşebbüs etsin de bu ızdıraptan kurtulsun!... Bu, öyle fena bir haldir ki anlatmaya kelime bulamıyorum...

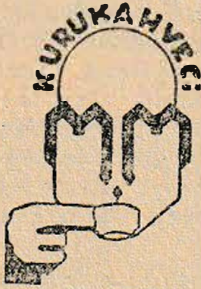
O zaman ruh ne yapar? Onun yanına hiçbir varlık, hattâ en bayağı ruhlar bile yanaşamaz. Bu ruhun karanlık içinde, kendi ıstırapıyla başbaşa böyle senelerce kaldığını tasavvur ediniz... Neticâvi göremez, sürekli bir ıstırap içindedir. Bu ıstırapın ne vakit biteceğini takdir edemez, sonunun ne olduğunu, ne olabileceğini kestiremez. Gideceği yol mâlum değil... Velhasıl, ben bu kadarına değil, hatta bunun çok yakın derecelerine bile sizin, ne düşmanlarınızın, hiç bir kimsenin şehit olmamasını dilerim.»

Büyük dostumuz Kadri'nin bu sözleri bir intihar edenin çok korkunç olan haleti ruhiyesini bütün hususiyetleri ile ve incelikleri ile açıkça belirtmektedir. Bu ifadelerden anlaşılacağı gibi intihar eden kimsenin haleti ruhiyesi, tabancayı şakağına

dayayıp tetiği çökinceye kadar geçen andaki kötü ve ıstırahlı ruh halinin daha şiddetlenmiş ve sürekli olarak devam eden şeklidir. Kurşun namludan çıkar, kafatasını parçalar, bütün bu bir anlık zaman içinde, sınırları ne kadar kuvvetli olursa olsun, her insanın ve bilhassa intihar gibi alçakça ve âdîce bir düşkünlüğü tatbik edecek kadar korkak ve zayıf ruhlu bir kim. senin - korku, pişmanlık ve şüphe karışımından şekillenmiş, çaprasıklık içinde yuvarlanacağı bir kuyu bir boşluk, bir karanlık vardır. İşte intihar ederken onun dünya içine yuvarlandığı bu kuytu, bu azap çukuru spatyom hayatımın bir başlangıcı ve bir temel taşı olur ve bu hal başlayınca felâket tahammül edilmez bir hal alır. Bunun bir saniyelik tahayyülü bile insan düşünce ve duygusunu allak bullak ederken, bir de ne vakit biteceği belli olmadan tu

ıstırahın şiddetinden hiç bir şey kaybetmeksizin seneler ve senelerce devam edilmesini düşünmeğe kimse dayanamaz.

Bütün büyük dinlerde olduğu gibi spiritüalizmada da intihar hangi sebep veya vesâike dayanırsa dayansın, çok kötü ve iğrenç bir fiildir. İntihar ölüm ötesi neticeleri ile de onu yapan için müthiş felâket ve ıstırahlarla dolu bir harekettir. Dünyanın her yerinde araştırmacıların bu müşterek kanaatları, spiritizma celselerindeki tecrübe ve müşahadelere istinat eder. Bu itibarla, birbirinden habersiz ve başka başka memleketlerdeki bütün araştırmacıların ((adeta birer lâbaratur tecrübesi mahiyetinde olan) ruhi irtibat celselerinde elde ettikleri neticelerin bu dikkate sayan aynıyeti, bu sahada edinilen bilginin mülbet ve ilmi bir karakter taşıdığını ifade eder.

Tesis Tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERİ

Eminönü, Tahmis Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve

Kadıköy Çarşı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80

Maddenin Evrimi

● Cahit CÜMBÜŞEL

Hiç şüphesiz evrensel bir yazgı olan TEKÂMÜL olayı, varlık ve ona araç durumunda olan madde için de geçerli ve kaçınılmazdır. Ruhsal varlık kendi tekâmülünü madde aracılığı ile sürdürürken, aynı zamanda kendisine araçlık eden çeşitli durumlardaki maddeleri de tekâmül ettirmektedir. Demek oluyor ki ruhsal varlık ile maddenin tekâmülü bir aradadır ve bunlar bir arada yorumlanmalıdırlar. Ruhsal varlık tekâmül ettikçe buna bağlı olarak ilişkide bulunduğu madde de tekâmül edecektir.

Varlık için tekâmül etmek demek, maddeye hakim olmak, maddeyi kullanmak ve maddeye olan tasarruf gücünü geliştirmektir. Demek ki varlık, maddeye hakim olacak, maddeyi kullanacak ve ona olan tasarruf gücünü geliştirecektir. Buradan yola çıkarak madde için tekâmül etmiş olmağı da şu şekilde anlamalıyız. Ruhsal varlığın her türlü tesir, etki ve kullanımına itaat etme ve cevap verme halinin ortaya çıkışı. Başka bir deyişle ruhsal tesirlere cevap verebilme gücü. İşte madde bu güçlü oranında tekâmül etmiş demektir.

Şimdi, bu konuya ilişkin olarak şu somut örneği verebiliriz.

Bilindiği üzere UFO'lar, gerektiğinde ışık hızının çok üzerindeki hızlarda da uçabilmektedirler.

Dünya şartları üstündeki bir madde türlü için, ışık hızı bir sınır teşkil edemez. Eu tür bir madde ışık hızının çok çok üstündeki hızlarda hareket edebilir, nitekim etmektedir de.

Şüphesiz, UFO'ların bu türlü hızlara ulaşmalarında, onları idare edenlerin şuusal yapıları da önem taşımaktadır. Şöyle ki, şuur enerjisi o cismin (UFO) normal enerjetik hızın dışında, çok yüksek hızlara ulaşmasını sağlamaktadır. Burada konumuzla ilgili olarak şu önemli husus göz önüne alınmalıdır:

Buradaki madde, onu kullananın şuur enerjisi ile değişikliğe uğramaktadır. Başka bir deyişle, ruhsal tesirleri almakta ve onlara göre tadilere tabi olmaktadır. İşte bu hâl, madde için bir tekâmül etmişlik derecesidir.

Yalnız bu hal madde için, tekâmül vetiresinin sınırı olarak anlaşılmalıdır. Şüphesiz maddenin daha bilmediğimiz nice durum ve özellikleri vardır.

Yeri gelmişken şu hususu da belirtmekte fayda vardır.

Bu bilgilerin ışığı altında şu sonuca varılabilir.

UFO gözlemleri sırasında, onların olağan üstü manevraları, form değiştirmeleri, yok olmaları vb. gibi açıklanamayan hareketleri saptanmıştır. Bu konuya ilişkin olarak şu açıklama, konunun aydınlanmasına yardımcı olacaktır: Yukarıda söz konusu edilen bu hareketler, onların maddelerinin, kullanıcıları tarafından ortaya konan bilinçli müessiriyetlere cevap ve itaatleri sonucu olarak ortaya çıkmaktadır.

Sonuç olarak şu söylenilebilir ki; maddenin tekâmülü, onun ruhsal maksatlar karşısında alabildiği tavırlanmalardır.

Tebliğ :

«Fakat varlık tekâmül ettikçe, maddesel toplulukları, kendi meknuz enerjisi ile yükseltebilir, onların hızını arttırabilir. Hızlarını arttırdıkça onlarda bulunan marifet, kabiliyet gelişir ve daha yüksek mertelara tabi olunarak müessiriyet sahası genişler. Ve bu tevali eder.» (Sadıklar Plânı.)

Yine bu konuya ilişkin olarak Sadıklar Plânı tarafından verilen tebliğlerden bazı bölümleri okuyalım.

Tebliğ :

«Varlık ve ona araçlık eden madde birlikte tekâmül etmekte. Bunların her ikisi birlikte yorumlanmalıdır. Varlıkta, maddeye hakim olmak kudretinin artışı, maddede, bu kudrete boyun eğme ve itaat halinin meydana gelişidir. Her ikisi için bunlar birer evrim ibrazıdır.

«Maddenin evriminde, onun ruhsal bir tesire intibakı önemlidir. Bu adeta alem ile evren gibidir. Ruhsal tesirleri alabilmesi ve onlara göre tadillere tabi olması, hatta olabilmesi olayı, madde için bir artı durumu teşkil eder. Bu artı durumu neticede maddenin kabiliyeti, meknuz melekeleleri dediniz.

Ruhsal bir maksat karşısında, maddenin tavır alış, onun evrimi ile ilgilidir. Kısaca onun evrim karakterini, vasfını, tayin eder.

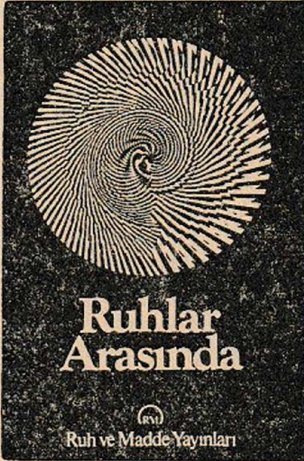
Maddenin sizin aleminizdeki evrim yönü ölçülüdür. Boyutu değişik olabilir.

a — Biri bilinçli müessiriyetlere itaat durumu.

b — Biri zaptediciliktir. Hakim olmak, hıfz etmek, sevk etmek anlamlarında. Buradaki bu zapt edicilik vasıflarını iyi ayırt ediniz.

c — Buna şimdilik herhangi bir ihtiyacınız yok.» (Sadıklar Plânı.)

Ruhlar Arasında

ÇIKTI

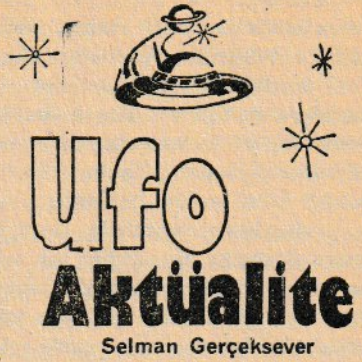
Ruhçuluğu Bilimsel olarak uygulayacaksanız, bu kitabı kesinlikle okumanız gerekir. Obsesyondan sakınmak için, bilgili olmak gerekir. Fakat neyi bileceksiniz, nasıl?

(25 TL.)

— ÖDEMELİ İSTEYİNİZ —

RUH ve MADDE Yayınları. P.K. 1157 — İSTANBUL

Ruhsal Olaylar Ve UFO'lar

(Geçen sayıdan devam)

LEVİTASYON VE UFOLAR :

Katolik Kilise'nin elinde levitasyon ustası rahiplerden oluşan 200 kişilik bir liste bulunmaktadır. Desmond Leslie'nin yazdığına göre, Avila'lı Rahip Teresa sık sık havalarda uçar, hatta olmadık zamanlarda oturduğu yerden havalanıverirdi. (1)

Günümüze daha yakın zamanlara doğru gelecek olursak, İskoç Spiritüalist Daniel D. Home'u görürüz. Bu meşhur mediyomun birgün Londra'daki bir evin penceresinden uçup gittiği, sonra tekrar pencereden odaya girdiğini söylenir. Hem de bu olay kendilerine güvenilir gözlemcilerin gözleri önünde cereyan etmiştir. Bu konuda Sir William Crookes ve Prof. von Boulerow (Rus İlimler Akademisinden) kendisiyle bilimsel denemeler yapmışlardır. (2)

Şimdi konunun UFO olaylarıyla ilgili bağlantılarını görmeye çalışalım. Bundan önceki kısımlarda nakletmeye çalıştığımız UFOlar'a ilişkin teleportasyon olayları bir bakıma levitasyonları da içermektedir. O insanlar bir çeşit levitasyonla UFOlar'ın içine çekilmiş olabilirler. Tabii, aracın (UFO) toprağın hemen üzerinde bulunması şartıyla böyle bir ihtimal düşünebiliyoruz.

Tanınmış UFOLOG Godon Creighton Venezuela'dan şöyle bir olay naklediyor: «Venezuela'nın başkenti Caracas'tan gelen 6.Ağustos.1965 tarihli bir raporda anlatıl-

dığına göre, bir çiftçi, tarlasında 40 metre kadar genişlikteki bir alanın kavrulmasına sebep olan bir esrarengiz obje görmüş. Çiftçinin ifadesine göre bu makinanın içinden acayip kılıklı üç varlık çıktığı zaman, merakını yenemedi ve onlara doğru yaklaştı. Fakat belirli bir noktaya geldiği zaman bu garip yaratıkların aniden makinanın içine çekildiklerini hayretler içinde izledi. Makine hemen hemen aynı anda havalandı gitti.» (3)

Çok muhtemeldir ki, bu gözlemlerde söz konusu edilen «çekilme» hareketi levitasyondan başka birşey değildi. İsterseniz, biz yine de karar vermeden önce başka gözlemleri de inceleyelim: Bu olay Arjantin'in Entre Rios eyaletinden 73 yaşındaki bir esnafın başından geçmiştir (4). Esnaf Philippe Martinez bu olayda yumurta biçimli bir aracın içinden çıkmış olan, başı miğferli küçük bir yaratıkla karşılaşır. Bu varlık iki kablo ile araca bağlı bulunuyordu. Görünüşe göre bu ufak tefek insanımsı varlık tehlike anında aracın içine çekilebilecekti.

7.Ocak.1970'de Finlandiya'nın güneyindeki Heinola kasabasına bağlı köylerden Imjarvi'de akşam üzeri 4:45'de mütad olmayan bir olay cereyan etmişti. 36 yaşındaki oduncu Aarno Heinonen ile 38 yaşındaki çiftçi Esko Viljo kayak için köyden ayrılmışlardı. Her ikisi de gayet güzel kayakçı olup, kayak yarışlarına bile katılmışlardı. Kayıtlara göre sigara ve alköl

kullanmıyorlardı, ve de köyde dürüst olarak biliniyorlardı. Bir tepeden aşağı indiklerinde dinlenmek için durmuşlardı ki, birden bir vınlama sesiyle birlikte kendilerine doğru yaklaşmakta olan acıip bir cisim gördüler havada. Gayet açık olarak görüldüğüne göre bu yaklaşmakta olan objenin etrafında aydınlık - kırmızimsı - gri bir bulut tabakası vardı. Bu şekilde bir bulut tabakasıyla çevrili olan UFO gözlemcilerin endişeli bakışları içinde toprağa 15 metre kalana kadar alçaldı. İşte o zaman bunun içinde yuvarlak bir objenin bulunduğunu iyice farketmişlerdi. UFO'nun yuvarlak olan alt kısmından 20 cm kadar boyu olan bir tüp sarmaktaydı. Tekrar duyulan vınlama sesiyle birlikte araç biraz daha alçalırken, kırmızimsı-gri duman biraz daha dağılmıştı. Vınlama yine azaldığı zaman UFO yerden 3-4 metre kadar yükseklikte duruyordu. Sonra aracın altındaki tüpten yere sıkılan ışık hüzmesi karın üzerinde 1 metre çapında olan dairesel bir alanı aydınlattı. Kayakçılar bu ışık hüzmesinin ortasında küçük insanımsı bir yaratığı seçmekte gecikmediler. Yaklaşık 90 cm. kadar boyu olan elinde siyah bir kutu taşıyan kolları bacakları gayet ince bir cüceydi bu... Şaşkınlıktan donmuş vaziyette karşlarındaki acıip yaratığa bakarlarırken, insanımsı yaratık elindeki siyah kutuyu açtı, Heinonen'e yöneltti. Adeta gözleri köreltilmiş bir ışık kutudan çıkarak Heinonen'e ulaştı. Bu sırada yerden 3-4 metre kadar havada asılı duran UFO'dan (kırmızı, yeşil ve mor kıvılcımlarla) çıkan kırmızimsı-gri sis tabakasıyla kayakçılar birbirini dahi göremez olmuşlardı. Fakat karşlarındaki ışık hüzmesi içinde duran uzaylıyı ve UFO'yu seçebiliyorlardı. Aniden yukarı doğru (tüpün içine) çekilmeye başlayan ışık hüzmesiyle birlikte küçük uzaylı da UFO'ya doğru havalandı, sis dağıldı UFO uçup gitti. Bu olaydan sonra kayakçıların her ikisi de ciddi rahatsızlıklar geçirdiler. Bu olayda UFO'dan bir ışık hüzmesi içinde inen ve tekrar ışık hüzmesi içinde UFO'nun içine çekilen uzaylı bir çeşit levitasyona tâbi olmamış mıydı?

Ashnda bu tip levitasyon olayları (ışık

hüzmesi içinde inip çıkan uzaylılar) hiç de nâdir gözlemlerden değildir.

Pek çok insan ve hayvan UFO'ların yakınında buldukları zamanlarda «ağırlıksızlık hâli»ni hissetmişlerdir. Bu «ağırlıksızlık» durumunun belki de en ilginç örneklerinden birini Güney Afrika Pilot Anten Fitzgerald vermiş bulunmaktadır. Güney Afrika dergilerinden «WingsOver Africa» da yayınlanan makalesinde olayı şöyle hikâye etmişti: (5) Sözkonusu pilot yanında bir arkadaşıyla birlikte tarlaların bulunduğu bir arazide yürürlerken bir taş atımlık mesafede otlamakta olan koyun sürüsünü teşkil eden koyunların (kâğıt üzerine serpilmiş demir tozlarının bir miktarı karşısındaki tavıranışlarını andırır şekilde) acıip bir düzen içinde bulduklarını farketmişlerdi. Çok geçmeden koyun sürüsünün az ilerisinde bir UFO farkettiler. Olay yerine gittikçe yaklaşırlarken UFO'nun birden havalandığını gördüler, UFO bir bulutun içinde kaybolmuştu. Bu sırada pilotun arkadaşının dikkatini çok entersan (Devamı Sayfa 17'de)

Ruhsal Tedavi

● Roland M. CASSAR
Uluslararası Şifacılar Derneği
Üyesi ve Ruhsal Şifacı

Ruhsal tedavi hususunda yüzlerce kitap yayılmış ve muhtelif izahat şekilleri verilmiş ise de sizlere bir kaç satır ile görüşümü açıklamak istiyorum: Ruhsal tedavi Ruh Aleminde bulunan mütekâmil varlıkların, yüksek plânlardan aktardıkları İlahî tesir güçlerini bizlere Şifacı Rehberler vasıtasıyla ve de icabında, medyomların ruhsal ve fiziksel bedeninden de faydalanarak, illetip gerekli tadilatı fizik plânda gerçekleştirerek yaptıkları bir şifa yöntemine denir. Mekanizmanın kısaca izahatım yaparsam, belki akla yatar tarafımı göstermekle, pekâlâ mümkün olabileceğini anlar ve inanmanıza yardımcı olurum. Bundan evvel dergimizde çıkan yazılarım muhtelif kitaplardan derlediğim ve bu alanda otorite sayılan üstadların görüşünü aksettirmişti. Bu kez sizlere kendi tecrübelerime, müşahadelere, sezgilerime, almış olduğum tüm bilgileri elekten geçirdikten sonra, basit bir açıklamayla anlatmaya çalışacağım.

Bedenimizi teşkil eden hücreler, organlar ve tek sözle organizmamız, hayatiyetini büyük organizatör olan ruhumuzdan almaktadır. Polipsizizm teorisine göre, hücreyi yöneten ruh, organ ruhundan tesir alır, beslenir, idare edilir, ahenkli çalışması sağlanır. Organ ruhu ise, büyük organizatör ruhtan beslenir, idare edilir ve böylece umumî ahenk sağlanır. Organizatör ruh herhangi bir sebepten güçsüz kalıp ahenği sağlayacak tesiri veremez olur. Bu hastalık dediğimiz durum ortaya çıkar. Diyebilirsiniz ki, hastalık bir mikrop bir virüs veya bir parazitin yaptığı tahribattan ileri gelirse, bunun ruh ile ne ilgisi olabilir. İlgisi şudur: Hücre istilaya uğrayıp harab olunca dezenkarne olan hü-

re ruhu feryat eder ve durumu organ ruhu ve büyük organizatör ele alır ve gerekli müdafaa ve içmük mekanizmasını harekete geçirir. Bu işlem bizim şuurötemizde yapılır. Bu yöntemin nasıl yapılması gerektiği hususu, umumiyetle, organizatör ruhda meknuz bir bilgiye mevcuttur. İşte bu bilgi eksik ise veya ruhun güçlü, tesiri, zayıf ise o hastalığın üstesinden gelmek zor ve bazen imkansız olur. Diğer bir arıza şekli, organ ruhu seviyesinde yada hücre organizatörü seviyesindeki bir obsedör ruhun menfi tesiriyle büyük organizatör ruhtan organ ve hücre ruhuna gelen direktif ve tesirlerin zayıflamasından ileri gelebilir; irtibat bozulur, zayıf neşriyat ise hücre ruhlarının ahenk dışı ve delicesine çoğalmalarına yol açabilir. Bu durum kanser dediğimiz bir ürün teşekkülü ile netle-

celenir. Sonrası malûm! Obsedör ruh, organ ruhunun madde ile olan irtibatının gevşemesi halinde araya girmesini fırsat bilir, yönetimi ele alır ve kansere sebep olur. Kanseri, psikosomatik bir hastalık olarak kabul ediyorum. Başka bir arıza şekli ise fonksiyoneldir. Bu da ruhun tesirinin tam hakimiyet temin edecek güçte olmayışından ileri gelir.

Şimdi şifa safhasına dönelim. Şifacı medyomun rehberi olan bedensiz varlık, şifacı rehber ruh, medyomdan aldığı şifa talebini değerlendirir, karmik ve kaderi durum tetkik edilir. Kaderinde varsa veya kaderinde gerekli değişikliğin yapılması tekâmül bakımından mahzurlu değilse, şifanın, hastaya ve çevresine getireceği şuurlanma ve ilerleme, hastalık ıstırahının getirdiği ilerlemeden üstün olacağına kanaat getirilirse, o şifa gerçekleştirilebilir. Evvelâ diagnoz (teşhis) uzmanı olan bir ruh arzayı tesbit eder. Gerekli şifa sisteminin tatbikati hakkında karar verilir ve her safhaya ait yöntem onu en iyi şekilde yapabilecek olan Şifacı Rehberin yardımıyla uygulanır.

Bir hastanın üzerinde umumiyetle üç veya daha fazla bedensiz varlık çalışır. Mesela mikrobik bir hastalık ise, önce mikropların ruhları dezenkarne edilir veya bedenın antikor imalatı teşvik edilir. Bir obsesyon vakası ise, obsedör varlık uzaklaştırılır. Bir fonksiyonel arıza ise, kendisinde olmıyan gerekli bilgi organizatör ruha verilir ve böylece giderilir. Fizik safhada bir değişiklik yani bir ameliyat gerekiyorsa, alınacak kısım demateryalize edilir ve alınır. Bir madde eksik ise o maddenin atomik yapısı eksik olan, gerekli olan yerde materyalize edilir. Hastanın ruhsal güçlü zayıf ise şifacı rehber takviye eder ve böylece organizatör ruh tam hakimiyet sağlamış olur. Hatalı düşünce tarzı hastalığa sebep teşkil ediyorsa, gerekli fikir kendisine enjekte edilir ve düşünceleri tashih edilir, böylece hastalık geçer.

Ruh alemi bizlere bu yardımı lütfetmekle, şüphesiz ki bir hastaya sadece yardım etmekle kalmaz. Başlıca, hastanın

kendisini sonra da çevresini ve muhitini etkiler, ve bazı hakikatlerin üzerinde düşünmek fırsatını verir. İnsanların fizik madde dünyasında iken de ruh ve madde'den ibaret olduklarını, maddeye hakim olanın ruh olduğunu, ruhun ölümsüzlüğünü, tekâmül zaruretini, İlahi Kanun ve Prensiplere uygun bir yaşam sürmesi gerektiğini anlaması için bir etkidir; ruh aleminin mevcudiyetini ispatlamaktadır. Bu hususlar göz önünde tutulursa, anlaşılıyor ki, ruhsal tedavi bir tıbbi nitelikten ziyade bir ruhsal niteliktedir. Dinlerin de aynı maksada hizmet ettikleri için ruhsal tedavinin din ile müşterek tarafları vardır. Hastalık ve tedavi işin içine girdiği için de tıp ile bir müşterek tarafı vardır; yalnız şu farkla ki şifacı medyom, fiziksel herhangi bir fiili müdahalede bulunmadığı için, diagnoz, ilaç ve tavsiyede bulunmadığı için, şifadaki rolü bir duadan ibaret olduğu ifade edilebilir; esasında rolü âlemler arası irtibatı sağlamaktan ibarettir. Gerçekte teşhis kuran rehberi şifacıya bazen bilgiyi aktarır, fakat bu bilgiyi hastaya nakletmek gerekmediği gibi sakıncalı da sayılabilir. Psikodiyagnoz denilen bu tür teşhis yalnızca (ve kendisine ait olmak şartıyla) bir hekime verilebilir.

Derneğimizin şifacı medyomları her çeşit imkanlara sahip olmakla beraber, sadece fennî araştırma çerçevesi içerisinde bazı çalışmalar yapmaktadırlar. Bu tecrübelerden ispatlı ve belgeli bazı vakaları sizlere sunmaktayız. Maksadımız sizleri inandırmakla, yukarıda zikredilen ruhsal tekâmüle hizmetdir. Ruhsal tekâmül ise insanı İlahi kanunlara uymağa sevkeder. Kanunlara uymak ile her çeşit kötülükten, bencillikten uzak kalmak, başkalarının hakkına saygı göstermek ve kendi hakkına razı olmak, kendini üstün görmemek... Herkesi sevmek ve her şeyde Yaratıcı'nın mevcudiyetini, zekâsını hürmetle müşahade etmek ve bizlere verdiği nimetlerden dolayı sonsuz şükretmekle göstermeliyiz. Bu düşünce tarzını benimsemiş toplumlara dinî dogmatik öğretiler artık kifayet etmediği için, üstün ruhlar bizlere

● Lütfen sayfayı çeviriniz

medyomsal kanaldan bilgi vererek tekâmül yolumuzun devamına ve bilginin artmasına yardımcı olmaktadırlar.

SAYIN OKURLAR

Ruhsal tedaviden istifade etmek isteyenlerin dikkatine: Uzaktan Ruhsal Tedavi celselerine sadece tıbben tedavisi mümkün olmadığı vakalar kabul edilir. Bunu ispatlayan rapor, belge, röntgen gibi vesikaların fotokopisi gönderilmesi faydalıdır. Gönderilen vesikin iadesi mümkün olmadığı için fotokopi veya fotoğraf gön-

derilmesi uygun olur. Derneğimizin araştırma çerçevesi dahilinde ve bu maksada uygun görülen vakalar şartlı olarak tedavi celselerine kayıt edilir. Şartlarımıza tamamen uyabilen hastalar veya velileri bu taahhütname örneğini imzalayıp derneğimize göndermeleri gerekir, aksi halde müracaatlar muamele göremez ve cevap verilmaz. Gönderilen vesaik (yazı, rapor, fotoğraf, röntgen, fotokopiler) iade edilemez. Tıbben tedavisi mümkün olmadığına dair kanıt olan vakalar öncülükle ilgi gerektir. Taahhütname örneği :

TAAHHÜTNAME

Ben, aşağıda imza sahibi, araştırma programınız çerçevesi dahilinde yapılan uzaktan ruhsal tedavi celselerine katılmak isterim. Tamamen ücretsiz yaptığınız bu tedaviye kaydımın yapılması için, yeni çekilmiş bir vesikalık fotoğraf (arkasına hastanın ismi yazılı olarak) gönderiyorum. Hastalık, tıbben yapılan müdahalelere rağmen devam etmektedir. Bu hususta ayrıntılı izahat ve gerekli vesikalar (röntgen filimleri fotografisi, rapor fotokopisi v.s.) ilişiktir. Tedavinizin neticesini (müspet veya menfi) dört hafta sonra size bildirmeği taahhüt eder ve bu vakaya ait her türlü bilgiyi ve vesikaları neşretmenizi peşinen kabul ederim

Hastanın ismi ve soyadı :

Hastanın (varsa) velisi, isim ve soyadı :

İmzası

Açık adresi :

Hastalığa dair bilgi (kısaca) :

UFO Aktüalite

(Sahife 13'den)

birşey çekmişti: Bütün koyunlar âdetâ tırnaklarının üzerinde salınım hareketi yapıyorlardı. Bütün koyun sürüsünün ayakları yerden kesilmiş, çimenlerin üzerine yükselmmişti. Bu şaşkınlık içinde kendilerinin de hemen hemen toprağa hiç basmadıklarını ve ağırlıksız olduklarını farkettiler.

Bu olaydan bir yıl kadar sonra benzer bir olay Pilot Jake Rugel'in başına gelmişti. Havada UFO'yla karşılaşmaları zaman arkadaşlarıyla birlikte Love Field, Dallas'dan San Angelo'ya uçuyorlardı. Pilot koltuğunda kendilerini her zamankinden daha hafif hissetmişlerdi.

Bazı okuyucularımız yine de bunların levitasyonla ne ilgisi olduğunu sormakta direnebilirler. Onlar isterlerse bunların levitasyon örnekleri olmadığını söylemekte ısrar etsinler, biz de hiç değilse bunların, PFO'ların gravitasyon problemini halletmiş olduklarının güzel örnekleri olduklarında

direneceğiz. Uzaylılar herhalde bugün bizlere mucize olarak gelen «levitasyon»'a kendilerinde bir yetenek olarak sahip bulunmaktalar. Onlar sadece levitasyonun kanunlarını bilmekle kalmıyorlar, aynı zamanda onu mükemmelen kontrolleri altında bulundurabilmekteler. İşte, onlarla aramızdaki ayrılıklardan birisi de bu olsa gerek...

Kaynaklar:

- 1 — Flying Saucers Have Landed - Desmond Leslie, George Adamski
- 2 — Encyclopedia Britannica - Vo. 13, (11.ci baskı)
- 3,4 — The Humanoids in Latin America - Charles Bowen
- 5 — FSR. - (May. Haz. 1969), «Repeat Performance»

(Devam edecek)

Tibet'in ÖLÜLER KİTABI

LAMA KAZI DAWA SAMDUP'un Sanskritçe'den çevirip yorumladığı bu kutsal metni dilimize Suat TAHSUĞ aktardı. Yorum ve açıklamalar hiç bir dilde Türkçedeki kadar geniş ve zengin olmadı. Bu eser tekrar tekrar okunarak, üzerinde durulması gereken ender bir kitaptır.

Yepyeni bilgilerle dopdolmuş bu eseri (25 TL.) ödemeli olarak:

RUH ve MADDE — P.K. 1157
İstanbul'dan İsteyiniz.

Telepati Ve Kirlian Fotoğrafları

● Brian SNELGROVE

Telepati bilimsel olarak ortaya konmuş olmasına rağmen, şu sorular hâlâ ortalarında dolanmaktadır: O nedir? Enformasyon nasıl nakledilir? Belirli bazı kişiler diğerlerine nazaran niçin daha telepatiktirler? Bazıları niçin imajları alır da diğerleri hisleri alır?

Kirlian Metodu'ndaki son deneyler bize bazı ipuçları verebilir. Yazarın bu ve daha birçok örneklere dayanarak belirttiğine göre, zihinsel durumumuz vücudumuzdan çıkan emanasyonları (ince ışınları) gözlenebilir miktarda etkilemektedir. Ona bazıları 'aura', bazıları 'biyo-enerji', diğer bir kısım insanlar da 'enerji beden' derler. Klervoyanlar bunu renkli eterik bir ortam olarak gördüklerini söylerler. Hassas kişiler de değişik resimler tarzında bunu algıladıklarını söylerler.

Bilimsel dünya ile olan bağlantılar kabul edilmiş tahminlerin eksikliğine bağlı bulunmaktadır. En önemli süreçme taşlarından birisi doktorun ya da psikiyatrist'in 'zihni' kafanın içinde bir yerde göze görünmez bir kısım olarak kabul etmesidir. Bunun yanında bir medyum ise, insan bedenini ruh dünyasıyla maddesel dünya arasında bir transformatör olarak görür. İnsan bedeninin şuurun merkezi olduğunu söyler. Bunun tersi değil. Bunun anlaşılması için gerekli olan imajinatif safha ise eğitim sistemimizin tabiatından dolayı daha da zor hâle getirilmiş durumdadır. Fakat okuyucu konuyu yazarın ele aldığı tarzda düşünürse iş çok daha kolaylaşa-

caktır. Bu enerji bedeninin çeşitli özellikleri vardır.

1. Onun etkileri uzaklıkla yok olmaz. Avustralya'daki bir adamla irtibat, bitişik odada bulunandan daha zor değildir. Gerçekli olan yegâne faktör bir 'bağlantı'dır. Bu, herhangi bir obje tarzında olabilir: bir tutam saç, bir resim daha doğrusu o kimseyi hatırlamamıza, gözümüz önünde canlandırmamıza yarayan herhangi bir şey. Uzaya bağlı bulunan altıncı duyumuz değil, sadece beş duyumuzdur. Bizi tanıyan diğer insanlarla emanasyonların karışmasını nasıl önleyeceğiz? diye bir soru akıllara gelebilir. Bunun iki cevabı bulunmaktadır: **Birincisi:** Bizim zihnimizin bir filtreleme özelliği vardır. Bununla parazit gürültü elimine edilir. **İkincisi:** Yaratıcı bir şekilde hareket ettiğimiz zaman vibrasyon ve şuurumuzun dünyaya bağlı seviyelerini yükseltiriz. Hürriyetin yolu sadece yukarı doğrudur yatay veya aşağı değildir.

2. Enerji bedeninin ikinci özelliği ise, daha hassas olanların veya daha kuvvetli bağlara sahib olanların akord olabilmelerine rağmen, belirli bir yere kadar zamandan bağımsız oluşudur. Freud ve Jung'un bu konudaki tutumlarını yansıtan yazıları okuyucunun şimdiye kadar okumuş olması gerekir. Bu sadece zihnin içine iki'nin getirilmesiyle yapılmıştı. Sık sık, bir şeyi deneme zahmetini üzerimize almayız, çünkü yapabileceğimize dair inancımız yoktur. Bu bakımdan yaratıcı imajinasyonlarımız baskı altına alınmıştır. Bir şeyi yapı-

mayacağımız bize söylenmiştir. Bu negatif telkin benliğimizde kolsalar gider... İşte bu, bizimle yeni boyutlar arasında bulunan yegâne engeldir.

3. Diğer insanların enerji bedenlerinin bizim fizik bedeninin üzerinde direkt bir etkisi vardır. Zaman zaman etrafımızdaki lerdan, «Tepeden tırnağa kızardım, sarardım.» «Midem bulandı.» «Boğazım kurudu.» «Tüylerim diken diken oldu.» gibi ifadeleri zaman zaman duyarız. Bu sıklık başka birisinin yanında ortaya çıkan durumlarıdır. Bunların olması içinde herhangi birşeyin söylenmiş olması, bir konuşmanın geçmiş olması gerekmez. Önemli olan o kimselerin yanında bulunmuş olmaktadır. Bu da bizi, enerji bedenlerimizin gece gündüz durmadan neşriyatta buldukları sonucuna götürür. Beden diğer insanlara devamlı olarak bizim nasıl ve kim olduğumuza dair bir enformasyon akımı göndermektedir. Bir bakıma hiçbirşeyimizi başkalarından gizleyemeyiz, dolayısıyla gizlilik, saçma bir mefhum olmuş olmaktadır.

Yazarın öğrenmiş bulunduğu en önemli ezoterik kanunlardan biri bir düşünce nin söylenmesi ya da herhangi bir şekilde ifade edilmesi, önemli bir aksiyondur.

Birşey söylemek ya da düşünmek dünyaya bir düşünce-formu çıkarır. Bu düşünce formu ki asla yok olmayacaktır. Yayın mekanizması şifada ve telepatide aynıdır. Dünyayı çevreleyinceye kadar vibrasyonlar devam eder durur. Bu bakımdan onun esasıyla kişilik arasında asla bir kontrast söz konusu olamaz. O, eterik bedeni ve kişiliği uyandıracaktır. Bunun zıttı da keza doğrudur. Bu bakımdan görüleceği üzere, gerçekleri konuşmak gerekmektedir başkalarının yanında. Böyle bir hareket kuvvetlendirmek ve şifa bakımından çok kıymetlidir.

İlim adamı yukarıdaki satırları psikolojik bir yanlı olarak nitelendirebilir ve «İmajları ve duyuları ortaya çıkaran sadece bizim şuuraltımızdır. Herhangi bir transmisyon söz konusu olamaz.» diyebilir. Yazar bunun zıttının delillerini ortaya ko-

yabilir. Önce işe bir Amerikalı araştırmacı olan Cleve Baxterin hikâyesiyle başlayalım: Bilindiği gibi bu araştırmacının bitkilerin duyularını aletlerle ölçmek gibi çalışmaları vardır. Bitkiler üzerinde yaptığı bu denemelerde kullandığı cihazlar insanlarda yalan söyleyenleri ortaya çıkarmakta da kullanılmaktadır. Baxter, bitkilerin kendisinin çeşitli zihinsel durumlarına karşı tepkide bulduklarını anlamıştır. Meselâ, bitkinin bir tarafını yakmak istediği zaman, daha doğrusu böyle birşeyi yapmaya karar verdiği an bitkilerin tepkisini yukarıda bahsedilen aletlerle ölçmeyi başarmıştır. Baxter bitkilerin bulunduğu yerden ne kadar uzakta bulunursa bulunsun, sonucun değişmediğini yani bitkilerin duyarlılıklarının azalmadığını da anlamıştır. Buradaki bağlantı mekanizması, bir kimsenin bitkilerle ilgili olarak heyecansal bir tutum içine girdiği andan itibaren işlemeye başlamaktadır. Hatta Baxter bitkiler vasıtasıyla kendi garaj kapısını açmayı bile denemiş bulunmaktadır. Eğer böyle birşey bitkilerle insanlar arasında sözkonusu ise iki insan arasında niçin mümkün olmasın. Bundan daha ileri olmak üzere iki insan arasındaki telepatik bağlantı daha ne kadar geliştirilebilir? Burada bana kalırsa, en esassı sınır, 'İlimat'ımızın yetersizliğidir. Herkesin telepati ve şifa yetenekleri (kullanılmadığı için) pasif halde saklı durmaktadır. Çünkü genellikle şimdiye kadar hiçkimse onlara bu gibi duyularlarında bulunduğunu ve istedikleri zaman onları kullanabileceklerini söylememiştir. İş görüldüğü gibi bu kadar da basittir.

İlim adamı tabiatın bütün haberleşme sistemlerini bilemediğini itiraf ve kabul ederse kendisini yeni araştırmalara daha kolaylıkla adapte edebilir. Böyle bir tutum, yaratıcı bir diyalogun kurulmasına, peşin hükümlerden uzaklaşılmasına ve de medyum ile ilim adamının çekinmeden birlikte çalışmalarına yardım edebilir. Bu durumun yavaş yavaş ortaya çıkmakta olduğunu delillerini sağda solda görmekte olduğumuzu da belirtmek isterim. (Spiritüalist Gazette'den . Ekim 1976)

Hong Kong'da Ruhsal Cerrah

«South China Morning Post» isimli gazete bütün bir sayfasını Filipinli şifacılarından Juan Blanche'a ayırmıştır. Hong Kong'da kaldığı sürece otelinin odasında bir Çinli hanımın göz ameliyatını yaparken görüyoruz. Hastanın başında bulunan da İngiliz medyomlardan Mrs. E. N. Coulbert'tir.

Medyom, Hong Kong gezisini sessiz sedasız yapmayı tercih etmiştir. «Gerçekten ruhsal şifa ya da ameliyata ihtiyacı olanları Tanrı buraya yöneltecektir.» demekle yetinmiştir. Bu sessizliğe, daha doğrusu gizliliğe rağmen kapısında biriken hasta kuyruklarını oluşturanlar herhangi bir hile belirtisi görmediklerini

yeminle söylemişlerdir. Kuyrukta bekleyip de tedavi olan hastalardan birinin söyledikleri aynen şöyle: «Tabii ki dirseklerine kadar kollarında hiç bir şey yok. Kısa kollu spor bir gömlek giyiyor. Zaten hemen hemen her hastanın üzerinde bir iki dakikalık bir zaman harcıyor. Hile bunun neresinde olacak » Hastalardan çıkardığı işe yaramayan, rahatsızlık yapan urlar, kistler herkesin gözü önünde lavabonun içine atılmaktadır. El çabukluğuyla olsa hile bunları nereden almış olabilir?

Müşahitlerin gözü önünde Hong Kong'lu bir hamımın emuzundan büyük bir kist çıkarılmıştır. Orada bulunan bir Fransız Ateist

de gördükleri karşısında hemen dua etmeye başlayarak Tanrı'nın varlığını kabul ettiğini herkesin gözü önünde ortaya koymuştur.

Eaşa bir kadın da 80 yaşındaki anasının karın na hiyesindeki ağrıların tamamı Juan Blanche'ın tedavisinden sonra geçtiğini anlatmıştır. Bu yaşlı kadının tedavisini şöyle yapmıştı : «Yaşlı hanıma divanın üzerine uzanmasını söyledi. Odada bulunanlardan da dua etmelerini rica etti. Sonra ellerini hastanın karına bastırdı. Kadının karından sarımtırak kahverengi, koyu bir sıvı çıktı. Aynı ameliyeyi ertesi günde tekrarladığında bu sefer daha az sarımtırak sıvı çıkmıştı.» Annesinin iyileşmesinden çok etkilenen hanım, ertesi günkü gelişlerinde yine karında devamlı sancılar bulunan bir arkadaşını da getirmişti. Blanche iki elinin baş parmaklarıyla hanımın karını bastırdı. Az sonra medyomen avuçlarında sarı kireli bir su ile bunun içinde birkaç tane bėbrektaşı buluyordu. Ertesi günkü celsede Blanche hastanın bėbreklerinden dört küçük sarımtırak taş daha çıkarmıştı. «Ne annem, ne de arkadaşım e günden beri sancılanmamaktadırlar.» de

mişti hanım. Celse sırasındaki izlenimlerini çoğu hastalar, vücutlarının içine akan bir çeşit elektrik akımı gibi birşey olarak tanımlamaya çalışıyorlardı.

Başka bir celsede Blanche bir çocuğun parmağını, (çocuğun annesinin) boynunu ameliyat etmekte kullanmıştı Kadın bu durumu şöyle anlatmaya çalışıyordu: «O anda zannettim ki içime kuvvetli bir motorun titreşimleri girmekte... Birkaç gün sonra da her zaman hissetmekte olduğum sel göğüsüm altındaki şişkinliklerin yok olduğunu hissettim, artık yoktular orada. Aslında onlardan bahsetmemiştim. Ama ensem bakarken besbelli ki onlar da iyileşti...»

((Psychic News'dan))

«ÖTE ALEME YOLCULUK»

Yukarıdaki başlık, İngiltere Spiritüalist Kurumunun bir film şirketiyle çevirmiş olduğu bir filmin adıdır. İki saat kadar süren

onbinlerce millik yolculuk sırasında seyirciye dünyanın en ilginç ruhsal fenomenlerinden örnekler gösterilmektedir. Filmde herhangi bir aktör rol almış değildir, herhangi bir rol söz konusu da değildir. Zira olaylar amında ve yerinde çekilmiştir. Bunun içinde şüphesiz belirli olayların gerçekleşebilmesi için bazen yüzlerce saatlik bekleme söz konusu olmuştur. Mesela, filmin en ilginç sahnelerinden birinde Afrikalı bir medyum, toprağın üzerine çizilmiş bir daire içinde, hiç bir yere tutunmadan yerden 7.8 feet (210.247 cm) havada durmaktadır. Şifa, egzersizm (obsesyon), levitasyon, materyalizasyon (demateryalizasyon) da dahil olmak üzere spiritualizmin konusuna giren hemen hemen bütün olaylardan birer örnek çekilmiş bulunmaktadır.

Burada, şunu hemen belirtmek gerekir ki, bu film hiç bir zaman Spiritüalizmin dekümanter bir filmi değildir. Fakat paranormal fenomenlerin hemen hemen tümünü kapsamaktadır. Hiç

şüphesiz ruhsal güçler kötü amaçlarla olduğu kadar iyi amaçlarla da kullanılabilir.

(Spiritualist Gazete)

HARRY EDWARDS ÖTE ALEME GEÇTİ

Ünlü şifacı 83 yaşındaiken vefat ettiği zaman tam 40 yıl ruhsal şifacılık yoluyla binlerce insanı iyi etmişti. Şifacı imkânsız denen hastalıkları ruhsal etkilerle yenmişti. Onun gibi gerçek bir spirit şifacıya rastlamak iyi bir şansır. Eğittiği ve öğrettiği yüzlerce şifacı İngilterede hür bir şekilde çalışmaktadır. Resmî Tıp onlardan daima yararlanmaktadır.

Metapsişik Bilgiler

Tebliğlere Dayanarak Düzenlenmiştir.

Zaaflarımızın Tesbiti

27. NEFSİ TANIMAK :

Derken maksadımız, nefsanîyetin ne olduğunu bilmek değil, özbenliğimiz hakkındaki bilgiye kavuşmaktır. Bu duruma göre diyebiliriz ki: Bir varlığın kendi hikmeti vücudu ve kendi sebebi hakkında, kendi bütünlüğü hakkında bir bilgiye, bir esasa ulaşabilmesi için zaaflarını bertaraf etmesi lâzımdır. Çünkü bu zaaf lar kat kat bohçalar içerisine sarılmış bir elmas misaline benzer. Her bir bohça bizi elmasdan biraz daha uzaklaştırır. Olgun ve mükemmel insan en son bohçanın açılmasından sonra ortaya çıkan elmas kadar parlak ve kıymetlidir.

28. NEFİS MURAKABESİ :

İnsan şahsiyeti bir kompleksdir. Yeni insan ne bedendir, ne ruhdur. Beden artı ruhdur. Dolayısıyla her iki buutun imtizacı adeta üçüncü bir buut tarzında tecelli etmiştir. Biz bir tarafımızla, kâlnatın yüksek tesirlerine teşne iken, diğer tarafımızla, geri tesirlerine teşneyiz, Geri ve yüksek tesirlerin bir mekânda müştereken bulunabilmesi, aşağı yukarı insan seviyesinde ve bu seviyenin icap ettirdiği mühtelif kademelerde vüku bulur. Bunun haricinde geri ve yüksek tesirler bu derecede karmaşık ve birbirine girmiş vaziyette değildir. Bu hale göre, geri tesir olarak nefsimin, yüksek tesir olarak vicdanımız vardır. Bunlar, bu tesirlerin gayeleridir. Enformasyon, ferde ait olduğuna göre, her iki kanaldan almış olduğu bilgilerin mukayesesini de yapmak gene müessir varlığa düşer. Bu şüphesiz varlığın idrak kapasitesi ile veya kudreti ile alakalı bir husustur. İnsan, nefsanîyetine

mağlup olmaktan korkmamalıdır. Ve ayru derecede insan vicdan sesine uymaktan da korkmamalıdır. Bu ancak içinde bulunduğu âlemin değerini kavramaktan doğan bir bilgi gücü ile tahakkuk edebilir. Öyleyse, nefis hakkındaki bilgimizi arttıralım ve aynı derecede vicdan ve vicdan sesi hakkındaki bilgimizi de arttıralım. İşte o zaman bir şeyin unsurları hakkında bilgiye sahip olursak, tümü ve işleyişi hakkında da bilgiye sahip oluruz. Halbuki insanlar pek ince nefsanîyetleri ile pek kaba vicdan seslerini birbirine karıştırmırlar. Ve karıştırıp gitmektedirler. İşin doğrusu e'âl ile belli olur. Düşüncelerimizin bizi tekzip etmesinden, sözlerimizin boğa gitmesinden korkmıyalım. Yalnız, çekinmemiz icap eden bir husus, kendimizi aldatmak, aldatılmağa da cevaz vermektir. İşte burada insanın diğer varlıklardan üstün bir tarafı tebellür ediyor ki, bu insanın bir idrake ve bilkevvete sirlere malik olduğu neticesini doğuruyor. Hani Ademe ve Meleklerle tevcih edilen sualler vardı. Ve orada Melek, ancak kendine verilmiş olanı yapmaktan ve bilmekten gayri bir fazlalık icra etmediğini belli etmişti. Halbuki Adem bunların üstesinden gelmiş, idrak ve müessiriyetini de belli etmişti. İşte insanın asıl yapısı cradaki Adem'in davranışında mündemiçtir.

29. NEFİS MURAKABESİ VE SABIR :

Ruhi sahanızda açmış olduğumuz bu cihatta, elbetteki yeis ve keder bizi takip edecektir. Yeis ve kedere sebep olan idrakimizin kapanması ve şuurumuzun kararmasıdır. Ama, unutmayalım ki, tekâ-

mülün tedric kanunu bizleri bir müddet sonra, gene aynı şekilde cehdimiz devam etti ise ileriye doğru itecektir. O halde bizlerin, kararın şuurumuz yerine, karar-mayan büyük şuurumuzun, serbest şuurumuzun geliştiği ortaya çıkar. Kendimizle olan mücadelede, devamlı ataklar içerisinde kalmamız müşkül ve tehlikelidir. Çünkü her hal ile bir bedenimiz bizlere tanımış olduğu imkânlarla bağlı ve onunla mahsuruz. Böyle olunca, bu noksanı telâfi etmek bakımından serbest şuurumuz, bu işi beyin şuurumuza aksettirmeden kendiliğinden yapar. Yapılan iş bir sentez, hazım işidir. İşte sabır bu noktada gerekir. Ferdin sabrı yüksek iyiliğe hamle etmekten bir an olsun vazgeçmemek ve bu uğurdaki gayretini esirgememek, cehdini kaybetmemek ve zaafa düşmemektir. Bunların küllisi bir sabır içerisinde mütalâa edilir. Burada şüphesiz yukarıdaki içerimi-ze dahil ettiği ince ve yüksek tesirleri unutmamalıyız. Bunlar gerçek rahmetin mübessiridir. Eğer vicdanımız, insanlık için gerekli olan seviyeyi bulmuş olur ise idrakimizde ve şuurumuzda bir kararın mevzuubahis olmaz. İşte bu yüzden vicdan realitesindeki insan idrak ve şuurunun açıklığından dolayı ve bunların kendisine sağlamış olduğu bilgi sebebiyle kısa zamanda, bir vazife sezgisi merhalesi-ne doğru yol alır.

30. ZAAFLARIMIZIN TESBİTİ VE İZALESİ :

Devam ve tekrardan vicdanen huzursuz olup da, bir türlü terkedemediğimiz, açık ve kapalı (yani objektif ve sübjektif) kötü itiyatlarımız ve davranışlarımız, zaaflarımızdır.

Zaaflarımızın, tesbit ve izalesinde kullanılacak iki yol vardır: Birincisi, zaafları teşkil eden ünitelerin, esaslıca tanınması ikincisi, zaaflardan firar ile olur. Birincisi, herkese göre tedric yoludur ve tathikattir, daha az bilgi ve enerjiyle olabildiğinden, daha kolaydır. Fakat ikincisi bilgi ve kudret ister ki, herkese göre değildir.

A. — HERKESE GÖRE TEDRIC YOLU :
İçinde bulunduğumuz nizam ve şart-

lar, daima bir çabanın ve zaman sarfının sonucu olarak bizlerde bir takım iyi işler ve hasletler tebellür ettirmek niteliğindedir. Ruhi tekâmülümüzün ulaştığı merhalede, bu belirttiğimiz nizam ve şartların haiz olduğu nitelik içinde bulunmak, bizler için birçok şeyleri bir arada gösterebilmemizi gerektirir.

İnsan, biliyoruz ki, bir halitadır. Bu halita, ruh ve madde isimlerini verdiğimiz bir butut içerisinde birleşmesinden meydana gelmiştir. Burada, maddenin tesiri, ruhun serbestiyetinden daha baskındır.

İşte bu hal, bizlerin, tedricen ve zorlanmak suretiyle, birçok şeylerin üstesinden gelebilmemizi mümkün kılar.

Bu başarımızın istikametinde şunlar vardır :

- 1) Etrafımızda bulunan eşyanın hüviyet ve cismine vermiş olduğumuz değer.
- 2) Kendi benliğimiz hakkında elde etmiş olduğumuz mânâ ve gaye.
- 3) Aimakta olduğumuz tesirlerin kalitesi.

Zaaflarımızın izalesi için, zaafı teşkil eden husus hakkında açık bir malûmata sahip olmamız gerekir.

Bu açık malûmatı elde ederken, hareket noktamız, realiteye, akıl prensipleriyle uygunluk ve vicdan sesine itaattir.

Unutmayalım ki, insan, daha ince nefsanîyetin de tesiri altında kalır. Öyle durumlarla karşılaşırız ki, burada, ince nefsanîyetimizin hakşinas sesi, vicdanımızın sesiyle karışır.

İşte bu sebeple, çatı olan realite bilgimizi, hiçbir zaman gözden uzak tutmamalıyız. Yani, işlerimizin yürütülmesinde gerekli olan bilgileri yüklenmiş bulunmamız gereklidir..

Zaafı tesbit edip, önce kendimize, sübjektif olarak itiraf etmeliyiz. Ve bir fiil işlemeyen evvel, hiç olmazsa, tesbit ettiğimiz zaafımızın, bu fiilimize dahil olup olmadığımızı defalarca kontrol etmeliyiz. Bilhassa vicdan huzurunun insana vermiş olduğu genişliği tatmağa çalışmalıyız. Buna ulaşmak için bazı fedakârlıklara katlan-

(Devamı sayfa 38 'de)

Olümsüzlük ve Şuur - Dışı

(Sabife 2'den)

büyük sentez mezardan sonraki yürüyüş içerisinde yapılacak olan sentezdir. O da yaşanmış olan küçük bir hayatın sonuçlarının tartışılması ve değerlendirilmesinden ibarettir. Bu bakımdan, gerçek sürüplüden varlık (ruh) sonsuz bir güç niteliğindedir. Onun için mahvolmak yoktur. Hiçleşmek, kâinata en abes kelimedir. Hatta en aptalca kelime hiç olmak kelimesidir. Çünkü evrende hiç olmak diye bir şey yoktur. Sadece enerjilerin dönüşümü vardır, sebep-sonuç dizisi vardır, başkalaşım vardır...

Ruh sonsuz bir güç olmak bakımından aynı zamanda ebedî bir aksiyon sahibi demektir.. Sonsuz enerji, sonsuz hareket demektir. O halde ruh da sonsuz faaliyette bulunmak zorunda olan bir varlıktır. Dinlerin sembolik söylediği, cennette de, cehennemde de ebediyen kalış yoktur. Ruh, ebediyen faaliyet sahibi olduğuna göre, aynı zamanda da ebediyen etken demektir. O halde ruhta bir çok hassalar bir araya gelmiştir. Bir defa, sonsuzluğu var; sonsuz bir güç olma hâli var, dolayısıyla sonsuz faaliyeti var. Bundan dolayı, sonsuz derecede tesir etme hakkı da kendisinde bulunmaktadır. Biz bu etkiyi, daha ziyade madde alanında görüyoruz. Ama bu enerjinin maddeye etkisi birden bire mi olur? Yani, doğrudan doğruya mı olur? Her ne kadar, örneğin, elimi masaya vurduğum zaman, bir direkt temasım gibi gözüküyor. Ama, burada masaya vurma işini yapan, bedenli psişik enerjidir. Ve bu istek maddesel bir istek değildir. Düşünce alanında meydana gelen bir istektir, ve bu düşünce kendini tahakkuk ettirmek için bir çok yolları kullanarak, elin,kolun kaslarına kadar ulaşmaktadır. Yani bin bir türlü mekanizma çalıştıktan sonra kolum kalkıyor ve masaya vuruyor. Görüyoruz ki, direkt bir faaliyet yaptığımızı zannettiğimiz anda bile direkt faaliyette değiliz. Hep dolaylı faaliyetler içerisindeyiz. Psiko.fizyolojik bir faaliyet mevcuttur.

Ruh ile beden arasındaki irtibat da doğrudan doğruya değildir. Yani ruh, şişenin içerisine kapatılmış hava gibi değildir. Ruhun maddeye etkisi, enerji halinde, dolaylı olarak, yayılma tarzında bir etkidir. Yani, direkt bir temas yoktur. Havuzun ortasına bir taş atıldığını düşünün. Dalgacıklar halinde havuzun kenarına doğru genişleyen daireler görürüz. Taşın düştüğü yerdeki molekülün havuzun kenarı ile olan irtibatı o molekülün zinciri derecesindedir. İşte psişik varlığın beden üzerindeki hâkimiyeti ve irtibatı buna benzer, bir enerji yayılması tarzında vükû bulur. Bedene gelinceye kadar, arada, daha pek çok vasıtalar kullanır. Yani ruh ile fizik beden arasında, çeşitli bedenler vardır. Yani ruhun maddeye etkisi bir enerji alanı halinde yayılmak suretiyle oluyor. Ruh ve beden münasebeti doğrudan doğruya bir münasebet değil, dolaylı bir münasebettir.

Bitki ve hayvanlarda ruhsal bir bağımlılık vardır. Bunlar belirli bir ortamda yaşarlar. Belirli titreşim şekilleri vardır. Belirli hareketleri vardır. Her ne kadar, örneğin, kuşlar gökte istedikleri gibi kanat çırpabiliyorlarsa da, onların kanat çırpışları gibi tüm yaşayışları da bazı amaçlara yöneliktir: Avını yakalamak gibi.. Kartal 1500 metre yüksekte uçar ama gözleri o nisbette kuvvetlidir. Küçük farenin tarlada gezdiğini görür ve onu yakalar.

Bitki ve hayvan toplumlarında bir ruhsal bağımlılık, fakat insanda ruhsal bağımsızlık vardır. İnsanın iradesi, hürriyeti var, elendiklik gücünü kullanma selâhiyeti var.. Şuurlu olarak bir gaye tesbit edebilmek insana has bir özelliktir. Bunun en güzel örneği 'san'at'tır. İnsan aç kalır, sefilleşir, ama; bir güzel tablo yapmak, bir beste meydana getirmek için her şeyi göze alabilir; yani bağımsızlık içgüdüsel dürtülerle ortaya çıkmaz. Bunun dışında kendi düşüncesi hâkimdir.

Bu bakımdan ne yapılırsa yapılsın (aradaki tekâmül farkından dolayı) ne

kadar fırsat eşitliği sağlanırsa sağlansın, insanlar birbirine eşit kılınmaz. İnsanları birbirine eşit kılabilmek için, ADEM'in çocuklarına kadar gitmek lüzumdur. O halde insanları olduğu gibi kabul edip, elde bulunan yeteneklerinin geliştirilmesi yolunda hareket etmek gereklidir. İsteklerimiz zaten tekâmül istikametlerimizi gösterir. Fırsat eşitliği dağılacaksa bu yeteneklerin geliştirilmesi göz önüne alınmalıdır. İnsanlar, genellikle ruhi varlığın tekâmülünden habersiz oldukları için fırsat eşitliğinden söz ederler; oysa ÇABA hayatın temel eylemidir.

Psşik alan ile maddesel alanların girişimi canlılığı meydana getiriyor. Psşik alanın uzantısı sadece maddeye doğru mudur? Maddeye bağlanmak için midir? Hâzır.

Bir de 'iştirak hâlinde psşik alanlar' vardır. Bizler her ne kadar şu anda bedenlerimizi etki altında tutan ruhi varlıkların etkisi de, aynı zamanda beden haricinde de ruhi varlıklar olarak birbirimizi etkilemekteyiz. Bu bizim müşterek psşik alanlarımızı meydana getirir. Bunun ahlâkî seviyedeki yansımaları sorumluluk duygusudur. Sizin her bir şeyinizden (iyilik veya kötülük) ben sorumluyum. Benimkinden de siz sorumlusunuz. İnsanlar gibi anlayış ve idrâk sahibi zeki varlıkların sorumluluğu daha büyük ve daha önemlidir. Devamlı olarak birbirimizin içine bir girişim hâlindeyiz. Bunun talimiyeri ailedir. Kendi psşik alanlarını âhenkâr tutabilenler mutlu ailelerdir. Kendi psşik alanlarını âhenkâr tutamayanlar mutlu olmayan ailelerdir. Yapılan araştırmalara göre, en iyi anlaşılan çiftler aynı fikir ve zevkte olanlar değil, fakat psşik titreşim kutuplaşması aynı olanlardır. Bunun nasıl olduğunu iştirak hâlinde psşik alanlar meselesiyle anlayabiliyoruz. Aslında bu konu, psikolojide, 'Carl Gustav Jung' tarafından işlenmiştir. Kollektif şuur teorisine göre, bizler, gayri şuur olarak, müstakil değiliz, bağımsız değiliz. Canlılar arasında bir irtibat vardır. Orada muhafaza ettiğimiz etkiler hemen hemen müşterektir, diyor Jung. Atalarımızın ilk imajları, ilk heye-

canları, ilk düşünceleri, ilk buluşları, ilk tecrübeleri kalımlar yoluyla bize gelmiştir. Bir genetik hafıza vardır. O halde, bizim gayri şuur muhtevamımızda da aynı şeyler vardır. Ve bir psşik alanla, gayri şuurlarımızda birbirimize kenetliyiz. Dolayısıyla müstakil gibi görünen işlerimizde aslında ortakız. Bu bakımdan birbirimize karşı sorumluluklarımız çok daha büyük olmaktadır. Bundan dolayı, hem kendimizi dem de başkalarını geliştirmek zorundayız.

İştirak hâlindeki psşik organizasyonlar konusuna geçmek kolay olacaktır. Organizasyonların esasları psşik organizasyonlardır. Psşik organizasyonların kullanıldığı yerlerde insanlar şartlandırılmaya giderek, yani; telkin altında tutarak, onların psşik alanlarında bazı değişiklikler meydana getirilmeğe çalışılır ki, öbür halkalarla birleşsinsin. Böylece bir organizasyon meydana gelir.

Bir de 'Grup ruhu' deyimini vardır. Yukarıda bitki ve hayvan topluluklarında ruhsal bağıllıktan bahsetmiştik. İnsanlar bunlardan biraz daha hürdür, fakat kâinat nizamı içerisinde sensüz hürriyeti yoktur. İnsanların ebediyen hür olmaları fikri saçmadır. Bitki ve hayvanlarda görülen ruhsal bağımlılığı 'grup ruhu' terimiyle sembolize ediyoruz. Örneğin 'Peri' sözcüğü, bize göre grup ruhunu temsil eder. Hayvanların, bitkilerin yönetimi bu grup ruhları vasıtasıyla yapılır. Zira, bu ruhlar ileride daha üstün seviyedeki organizasyonları yönetmek için talim görürler. Çünkü, önce, biz bedenimizi idare etmeyi öğreniyoruz. Bunun gibi grup ruhları da organizatörlük tabiatını yapan varlıklar olmaktadır. Mitolojide bunlar 'periler' olarak geçer.

Bundan başka, gayri şuur psşik alanların sevk ve idaresi vardır. Uygar milletlerin (Ruhun yükselmiş) sevk ve idareleri daha kolaydır. Çünkü böyle milletleri meydana getiren fertlerin gayri şuur psşik alanları daha çok girişim hâlinindedir. Ruh hâli daha kuvvetlidir.

Gayri şuur psşik alanlar toplumun
(Devamı Sayfa: 37'de)

Enkarnasyon; varlığın beden ile bir ortam içerisinde, bir boyut içinde evrimsel tabikati demektir. Tüm bu tür boyut içi evrimsel

gözlem,
araştırma
ve deney

yapan varlıklar o ortama enkarne olmuşlar demektir. Bir ortama enkarne olmak, varlığın o boyutun sınırları dışına çıkamadığını gösterir. Yani varlık kendi boyutu ile o boyutun ilahî icapları ile sınırlıdır. O boyutun ilahî ilke ve icaplarına ünsiyet

zaruret içinde olmadan evrimini söndürür. Fakat ve fakat, bu düzeydeki bir varlık kendi bilgi ve iradesi ile gene çeşitli boyutların fizik dünyalarındaki insanlara yol göstericilik, öğretmenlik ve peygamberlik yapmak için büyük bir içtenlik ve istekle bir çok boyut içi enkarnasyonlar yapabilir. Sözelimi, yeryüzündeki peygamberler ve daha başka kimlikler içindeki bir çok kişiler böylesine varlıklardır.

Sevgili okurlara bir uyarıda bulunmak isteriz: Sizlere verdiğimiz bu bilgileri kalıplaştırıp, evrensel bir genellemeye götür-

Enkarnasyon - Dezenkarnasyon Reenkarnasyon

● Halûk Egemen SARIKAYA

kazanıp onları bilgeliğiyle değerlendirebilecek, bir diğer deyişle onlara hakim olabilecek olgunluğa; evrimsel düzeye erişinceye değin o boyut ya da bir diğer ilişkin (rölatif) boyuta enkarne olmak mukadderi iledir varlık.

Bu duruma göre:

a — Enkarne varlık boyut sınırları içindedir.

b — Boyut sınırlamasına tabi varlık enkarne olmalıdır.

Enkarnasyon zorunluluğu:

a — Bağlı bulunulan boyut'un ilahî ilke ve icaplarına ünsiyet edininceye kadar boyut içi enkarnasyonlar devam edecektir.

b — Bağlı bulunulan boyutun ilahî ilke ve yasalarına ünsiyet edinildiği zaman o boyuta tabi enkarne olmak gereği kalmayacaktır.

O zamandan sonra ne olacaktır? Artık varlık daha üstün bir düzeyde, ruhsal mekanizmaların bünyesine katılarak, o sistemin beşeri varlık düzeyindeki enkarnasyon

meyiniz. Bu olgular bir adım ilerdeki başka türden sistemler içinde geçerli olmayabilir. Çünkü o sistemlerin de kendilerine özgü evrim yönleri ve usulleri vardır.

TEBLİĞ :

«İnsan, suret olarak bu enkarne varlıkların en mükemmelidir. Enkarne olmayan varlık ise, maddi ortamda deneysel evrimine sahip olmayan fakat bunlara ihtiyacı bulunan varlık olabilir.

Fakat şunu da ifade edelim ki, bu (spatyomsal) alemde bile bulunan varlık esas itibarıyla bu suptil planda enkarne olmuş varlıktır.

Yalnız evrimin üstün bir merhalesinden sonra varlık, içinde bulunduğu boyutun hakimi durumunda bulunur. Ve böylece o, enkarne olmayan varlıktır.

Sözelimi, sizin Yüksek Ruhsal Planlar olarak vasıflandırdığınız yönetimse merkezler bu tiptendir. Bunların deney ve evrimi enkarne varlıkların üzerindeki deneyleri ile; sevki idareleri ile tamamlanır,

ortaya çıkar.» (Sadıklar Plâm.)

Boyuta hakim olmak, varlık için boyut içi enkarnasyon zarureti ortadan kaldırıır. Buradaki hakimiyet bu boyutun yasalarını ve ilkelerini Tanrının Muradına uygun tarzda kullanmak, değerlendirmek ve onlara tasarruf edebilmek demektir.

Evren, varlıkların sonsuz enkarnasyonlarla hakim olacakları sonsuz çeşit ve nitelikte boyutlarla, mekânlarla doludur. Bunlara girilip çıkılması, o maddi cevher ile temas kuran varlıkların (ruhların) bir **Emri İlahi** olan evrimleri içindir. Bu olay tekdüze ve bir çizgi üzerinde değil; varlığın sürekli her bakımdan yükseliği ile tecelli eder.

Her boyut ve mekân, **çeşitli şuur halleri** veren bir çok şuur kuşakları ve bunların ortamlarını kapsar. Bunlardan bir diğeri geçiş değişik bir şuur hali içerisinde olmayı gerektirir. Sözelimi, dünya ortamı ile spatyom ortamları arasında bir geçiş gibi. Fakat genellikle her şuur kuşağı ya da ortamının kendine özgü bir maddesi, vibrasyonu ve şartları vardır. Bu ortama giren varlık oranının koşullarına uygun bir araçla o ortama girebilir. Bu gayet mantıksaldır. O halde bu araçlar, bedensel olduğuna göre

dünya ortamında dünyasal bir bedenle, spatyom ortamında spatyomsal bir bedenle bu ortamlara intibak edilir ve evrimsel tatbikat yapılır.

Bir boyutun tüm şuur hallerini yaşayıp onların bilgi ve gereklerine uyan bir varlık artık o ortamın enkarnasyon zorunluluğu içinde değildir. Fakat enkarnasyon vetiresi bir bedenleşme değildir. Boyut içindeki çeşitli ortamların şuur hallerini tanımak, onları yaşamak sürecidir.

TEBLİĞ :

«Varlıklar için daima bir enkarnasyon zarureti vardır. Fakat bu enkarnasyonlar çok yüksek tertipte de olabilir. Şüphesiz bu bedenlerin titreşimsel durumu sizinkinden pek çok farklıdır.

Evrenle, maddi ortamla yakın temas, direkt temas kurabilmek ancak bir beden-

le olur. Bunun dışında yapılan tüm temaslar tekâmüle dayalı değildir.

Tekrar enkarne olmayan varlık evrimleşebilir mi? Siz bunu makûl şekilde (akli olarak) izah edebilir misiniz? Hangi ruhsal ortamda, (ki böyle şeyler yoktur, hangi vasıtaları kullanarak müessiriyetini ve bilgisini arttıracaktır söyleyebilir misiniz?

Çok muğlak (karmaşık.kompleks), çok müphem (belirsiz) tasavurlarla yetiştirildiniz.

Ruhsal Plânlarımız kendi boyutlarında enkarne olarak bulunurlar. Sizin boyutunuzda olmadıkları için bedenli olarak görünmezler. Boyut, boyut içerisinde. Ve her boyut kendi bedenini muhtevidir.

Hangi varlık,

hangi ruhsal plân,

hangi ruhsal mekanizma

bulunursa bulunsun. yukarının izniyle şunu arz ediyoruz ki her boyutun içerisinde bulunan varlık orada enkarne olmuştur. Yalnız KADİRİ MUTLAK olan HAK bundan münezzehtir. (bunun dışındadır).

Bütün yaratılmış olanların bir ortamı vardır ve o vasat içerisinde mevcuttur. Mevcudiyetleri ortamlarının mevcudiyeti ile birliktedir. Ve buyüzen varlık evren'in bir parçası, bir bütündür. Hangi düzey ve mertebede olursa olsun varlık kendi boyutunda enkarne. Her boyut birbirinden perdelenmiştir ve birbirini ruhsal olarak bilir ve tanır. Bunu böylece biliniz.» (Sadıklar Plâm).

Kadiri Mutlak Tanrı, yaratmış olduğu ÖZ'leri gerekli varlık bilgisi ile donatmış, aktümüle etmiştir. ÖZ'ler kendilerinden gayri olan maddi cevherler ile yakın temaslar kurarak içsel bilgilerini dışlarında oluşturdukları ve ruh dediğimiz enerjetik alanlarına işlerler. Bu, ruh denilen zeki enerjetik alanlar, diğer ismiyle

cevher,

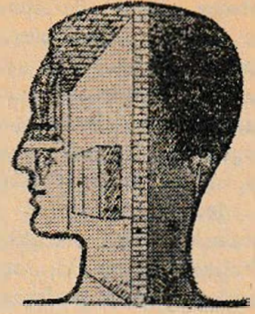
bilinç

ve bilinç alanları

ÖZ'den yansıyan enerjinin Aksiyon iç in ÖZ dışında yoğunlaşmasıdır. Yani maddi cevherler ile temas kuran ÖZ'sel enerji, ÖZ

(Devamı sayfa 37'de

Politika

● Suat TAHSUĞ

Politika üzerine yazı yazmaya başladıktan sonra — daha ilk yazımı yazmıştı — ev adresime bir mektup aldım. Puların güzelliğine bakılırsa bu mektup uzak ve tanımadığım bir ülkeden geliyordu. Gerçekten de öyleydi.

Zarfın içinde tanınmış hava yollarından birinin gidiş dönüş uçak bileti vardı. Adıma hazırlanmış; açık tarihli. Bir de adıma banka çeki. Kısa bir de mektup: Sizinle, burada görüşebilsem çok memnun olacağım; saygılarımla. İmzalıyanın ismi, siz de tahmin edersiniz, bana bir şey hatırlatmıyordu. Kaldı ki o ülke hakkında pek fazla bir şey bilmiyordum. Size ismini de vermeyeceğim. Çünkü bazı şeyleri —örneğin adları— açıklamamaya söz verdim.

Pek cesur bir adam saymam kendini. Ama ne var ki bazı kez içime hiç korku gelmez benim. Yolculuğu da çok severim. Ancak uçağa binmek sinirlendiriyor beni. Lisana gelince, Fransızca biliyorum. Orada geçmezdi bu lisan. İngilizcemse, Sirkeci de turistlerle konuşacak kadar. İspanyolcaya gelince sade iki cümle biliyorum: No tengo dinero = param yok; Me falta tiempo = vaktim yok!

Olsun! dedim.

Gelen çek US \$ üzerindendi. Belki bilirsiniz; ülkemizde, böyle bir çekle bir bankada döviz hesabı açıp bu hesaptan dışarı istediğiniz kadar para çıkartmak olasıdır.

Hasihi, bir kat yeni cibise yaptırdım. Eskişini giyerek bir tek valizle uçakta ayrıttığım yerde buldum kendimi çok kısa bir süre sonra.

Bu clay ilk defa başıma gelmiyordu. Birkaç yıl önce, hiç tanımadığım birisiyle İsviçre'de, ve onun daveti üzerine buluşmuştu. Çok da iyi olmuştu. Ancak, bu yakın Avrupa ülkesinde tanıdıklarım vardı. Bu seferse hiç!

Ne yapalım, oldu bir kere. Şu uçak şirketleri, yolcu taşımaya o kadar alışmışlar ki, sağır ve dölsüz biri bile olsam beni o acayip ülkeye götürebileceklerdi. Bir kere avrupalarda, bir kere de Kuzey Amerika kıtasında uçak değiştirdikten sonra geleceğim yere geldim.

Ancak, çocukluğumda düşlediğim o sıcak ve uzak ülkeyle aramda son uçak alanının engeli vardı. Belki bilirsiniz; uçak alanları dünyanın her yerinde birbirine benzer. Hatta insanları bile! satılan eşya, yiyecek içecek, usuller. Dünya turu yaparsanız farkında olmazsınız pek.

Ancak, valizim elimde, gümrük kapısında beklemeğe davranırken isminin anons edildiğini duydum. Hem soyadını yanlış söyleliyordu. Bu, kendi ülkemde bile olağan değildi. Ne yalan söyleyeyim hoşuma gitti. Sanki Ceymis Bond filmi çeviriyormuşum gibi geldi bana. Yo, öyle ajan falan değil de, şöyle, zararsız egzotik bir küçük rol. Ben polis filimlerinde çoğunlukla ikinci, üçüncü, beşinci derecede rol alanları izlerim hep. Onlar ne katildirler, ne maktul; ne de hafiye. Ancak, öykü iyiyse onlar, öykünün dokusunu oluşturan gerçek unsurlardır.

Gümrük memuru gülümsedi. Bana o anlamadığım dilde bir şeyler söyledi. Ben de elimi açarak çaresizlik işareti yaptım. Gülerek elini kasketine götürdü; «Buyrun

geçin!» kabilinden bir işaret yaptı. Ben onun dilini o da benim az çok bildiğim dillerden birini bilmediğimiz için türkçe «Teşekkür ederim!» dedim. Böyle durumlarda en iyisi kendi ana diliyle konuşmaktır, tecrübemle biliyorum.

Böylece uluslararası bir sözcük olan «Danışma»nın frenkçesinin biraz bozulmuşunu tekrarlaya tekrarlaya esmer bir tazemin karşısında buldum kendimi. Başımı salladım; o da sırttı: Bembeyaz dişler... Adımı söyledim. Bana bir kâğıt uzattı. Kâğıtta anlayabildiğim bir dilde «... Otelinde yeriniz ayrıldı» diyor. Gene teşekkür edip gerekli olmadığı halde hamal zannettiğim bir kişinin koluna yapıştım: «Taksi!» dedim. Beni kapının yanına kadar götürdü; sıra ile bekleyen arabalardan birine bıraktı. Bavulum başajda — Ha, hammala iki dolar verdim; yeterliydi herhalde — arkaya yerleştim. Şoföre elimdeki kağıdı uzattım. Başımı salladı ve yola çıktık.

Uçak alanlarıyla şehir arası nedense büyük bir özellik taşıyor. Sonra o yeni, çok katlı yapılar, geniş alfast yolları, trafik işaretleri; filimlerden de tanıyoruz bunları. Sanki bildik bir hava içindeyim.

Şoföre beş dolar uzattım; az mı dedi çok mu anlayamadım. Ancak otelin adamları beni teslim alıp resepsiyona götürdüklerine göre, belki «Bende bunun üstünü verecek bozukluk yok!» falan demiştir. Hiç değilse bana öyle geldi.

Resepsiyonda pasaportu uzatınca büyük bir güler yüz gördüm ve ne olduğumu anlamadan kendimi otelin üst katlarından birinde, lüks bir dairede buldum. Beni odaya götüren komiye de bir iki dolar verince, yapayalnız kaldım odada.

Şimdi ne olacaktı?

Yabancı bir ülkede en kötü şey parasızlık, ondan daha az kötü olmamanı da yalnızlık ve ne yapacağını bilememektir. Ama, bu durumda da yapılacak bazı merasimleri bilmek insanı bir takım sıkıntılardan kurtarır. Ne mi? Hiç, en basit seveler. Yıkenacak, tıraş olacak temiz bir gömlek, yeni bir elbise giyeceksiniz.

Sonra?

Sonra telefon çalacak. Resepsiyondan

sizi aşağıda birilerinin beklediğini bildirecekler.

Öyle oldu. Beni güzelce bir kız bekiyordu. Bu da beni şaşırtmadı. Sizi davet edenler, ilk önce sekreterlerini gönderirler. O sizi, patronu adına özür dileyerek bir müddet gezdirir şehirde. Bu arada patronun beklenmedik bir işi çıkmıştır. Bu iş birkaç kez uzar, aldırmaazsınız, eğlencelidir de. Ülkeyi tanıyan uygun bir insanla buluşmak, gezmek, konuşmak, kim olduğunuzu ne olduğunuzu bilmediğiniz bir adamla karşılaşmanın tedirginliğini azaltmaktadır. Belki mahsus yaparlar bunu. Onlar da sizi yakından tanımak isterler. Bu durum da sizden avantajlıdır. Çünkü sekreter sizi tanımaya başlamakta ve patronuna rapor etmektedir.

Dedim ya, az da olsa tecrübeliydim. Korkacak bir şeyim yoktu; çünkü hem yanımda param, hem de döntüş biletim vardı. Otelde yerim yurdum belli idi.

Ama bir akşam öyle olmadı.

Bu nazik, anlayışlı, kültürlü, becerikli, fedakâr sekreterleri de nereden bulurlar bilmem ki?

Ben Ceymis Bond olmadığım için bu şirin kızcağıza elimden geldiğince kibar ve uysal davrandım. Adeta birbirimizin işini kolaylaştırmak için yarış halindeydik. Ve ne yalan söyleyeyim, böyle ekzotik bir ülkede başıboş, temiz bir ahbaplık içinde, adeta güzel tatil günleri geçirmek hoş gitmezse insanın çok aksi bir tabiatı olmalı diye düşünüyordum.

Sakin ve güzel plajlarda denize girdik. Mülzeleri gezdik. Ölçülü olark içtik. Özel yemeklerden yedik.

Bir akşam, belki çok lüks fakat yerli dekor içinde, şehre uzakca bir lokantaya gittik. Kız bir yerle telefonla görüştü ve benden özür dileyerek bir iki saatliğine beni orada bırakmasında bir sakınca olup olmadığını sordu.

Neden olsundu?

Güzel bir atmosfer. Tektük dolu masalar. Sabane bir servis. Havır diyebilir miydim? Yalnız kaldım. Aradan bir yarım saat geçince de sıklıdım. Gözüme kösedeki

(Devamı sayfa 36'da)

Bir Adam Ölümünü Anlatıyor

● LUCIEN BERNIER'den
Selâmi KANIKLI ●

«Ben son yaz içinde öldüm, tekrar dirildim. Bu ölümden, eksiksiz bir anıyı ve özellikle, ruhumun, ölü bedenimin içindeki olağan üstü hareket tarzını; belli bir şuurun gidişini, sonra dönüşünü saptadım. Ölümümü yaşadım.» Bu acâip belge, öbür âleme geçişini anlatan bir adamın tanıklığıdır. Olağan üstü ve hârikulâde bir tanıklık... Zira, kendisinin söylediği gibi, ölüm bu bilinmeyen âlem, «emniyet vericidir»...

BAYAĞI BİR SERÜVEN OLAĞAN ÜS- TÜLÜĞE ULAŞTIRIYOR.

«— Siz bana, iş arkadaşı ve dostu olduğum, profesör VANDEL'in bir mülakatı vesilesiyle rastlamıştınız... Esasa gelince, ben, son yaz mevsiminde, de'foliant'dan ileri gelen bir zehirlenme ile öldüm ve tekrar dirildim. Bu ölümün olup biten şeyleri hakkında saptadığımı eksiksiz bir anı şöyledir: Alametler, kişisel hareketler, çevrem tepkileri ve sair.

Ah, bütün bunların, uzmanlar tarafından izlenememiş olmasına ne kadar esef ediyorum. Ne çare ki, bu önceden tahmin

edilebilen bir şey değildi! Bu hal içinde, öbür âlemdaki bir seyahatin bu acâip serüvenini yazmak isteği duydum. Madem ki ölüm hakkında tam bir tanıklık taşıma mutluluğuna sahibim, çağdaşlarıma karşı bu bir görevdir. Bu tanıklık o kadar emniyet vericidir ki, onu gizli tutmak için hiç bir neden yoktur.»

Acâip bir belge olan bu mektubun hayattan ölüme geçişe dair Birleşik Amerika'da yapılmış bir araştırmanın zabıtname-sinden haber aldığımız tarih olan, son 30 Nisanda alınmış bulunması uygun düşecektir.

MICHEL BOUILLON adındaki bu adamı, bilfiil şöylece hatırlıyorum. Onu, yem bakterilerinden başlayarak, her çeşit hayvanın yetiştirildiği, laboratuvar şekline sokulmuş mağarada tekrar görüyorum. Bu bakteriler, sıra kendilerine gelince, çok büyük hayvanlar av olmaya yarayan çok küçük varlıklar tarafından yenmişlerdir. Bu, mağara hayatının şaheseri olan su semender'ine ulaşılncaya kadar böylece devam eder. Mektuplaştığım adamın, hayatın bazı görünüşlerine erişmesi ve onun ne kadar inatçı olduğunu öğrenmesi, bu «paralel» evren içinde olmuştur.

BİR ÇEŞİT KIRIKLIK BÜYÜK BİR İLGİSİZLİK İHS EDİYORUM

MICHEL BOUILLON'un ki şöyle bayağı bir serüvendir: Balık avına giderken bir bağdan geçer. Küçük dizileri arasında, ki otlar yüksek ve sıkıdır. Bunlara, ot zararlılarına karşı bir mahlul sıkılmıştır. Ayakları çıplak olan MICHEL BOUILLON, bu ıslak otlar endişe etmez. Saat, seher vaktinin çığ dilsmekte olduğu anıdır.

Küçük köpek, sahibinin iki yanında sıçramaktadır.

Şöylece, mutlu bir yaz sabahı hüküm sürmektedir: Alabalıklar nazik bir şekilde yem yemekteler. Sabahın ışığı muhteşemdir. MICHEL BOUILLON'un dostlar sabahleyin gelecektir.

«— Vakit çabuk geçiyor. Çiçek toplamak için bahçenin dibine gitmeliyim. Kendimi acâip bir şekilde yorgun his ediyorum. Ayaklarım ağırlaşıyor. Üşüyor gibiyim ve kendimi iyi his etmiyorum. Şafak vakti çok yerinde olan formuma ne oldu? Bahçeden yukarı çıkmam için bir çaba sarfetmem gerekiyor. Kırk ayaklara sahibim.

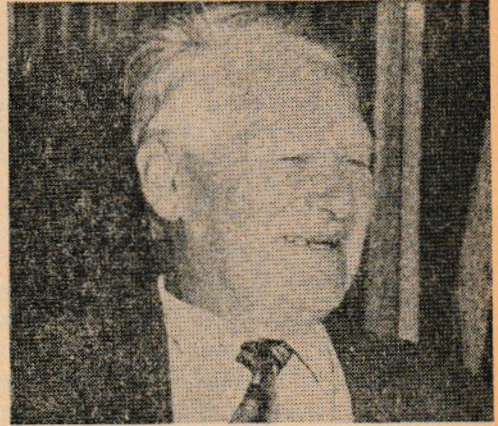
...Gerçekten sağlığım yerinde değil. Bana ne oldu anlamıyorum. Bu endişe verici bir şey. Yorgunum, korkunç derecede yorgun. Bacaklarım bir ton ağırlığında. Ellerim sert ve uyuşuk halde. Ayakta durmak için sarfettiğim çaba beni tüketiyor.»

Doktor çabucak, durumun ağır olduğunu doğrular. Doygun düzeydeki bu çeşit zehirlenme nâdiren anlatılır. MICHEL BOUILLON, ak ciğerleri ve derisiyle çok miktarda zehir emmişti. Hekim şu sözler miktarda zehir emmiştir. Hekim şu sözlerle gerçeği gizlemez: «— Bu işin sırrı kirinamılmaz bir güçtür ve sen, ondan az bir miktar emdiğin zaman, iyi şartlar içinde idin. Bacaklarının derisi, gerçek bir kurutma kağıdı gibi, su tarafından yumuşatılmış. Üstelik, bu maddenin buharını, güneşin altında bu çayırda dolarken, bütün ciğerlerine çekerek, bronşlarının içini, bu pislikle tam bir injeksiyona tâbi tutmuşsun.

Bu adı bir zehir olmadığından, doğruca kana karışmaktadır. Ondan kurtulmak ta zordur.»

MICHEL BOUILLON bundan kurtulmayı fiili olarak başaramazdı. Zehirin etkisi, git gide kuvvetli olarak kendini belli etti. Küçük köpek hemen anbarın kapısında ölüverdi. Yuvasına bile ulaşmayı başaramamıştı.

MICHEL BOUILLON tam bir uyanıklıkla öleceğini bildi «—Bütün yaşamakta

Michel Bouillon

olan, etrafımı çeviren şeylere karşı bir çeşit kırıklık, ayrılma, ilgisizlik duyuyorum.

İSTIRABIM BİR ÇEŞİT MUTLULUK, BARİŞ KARŞISINDA DİNİYOR

Yan taraflarıma oturmuş olan iki kadın, yok oluşumu seziyor ve hissediyorlar. Beni çok seven bu kadınlar, ansızın bir değişiklik sezmış görünüyorlar. Sanki bir az, hiç yokmuş gibi oldum. İşte annem ve karım, benim yargımdan çekinmeden, tam bir serbestlik içinde yas tutmaya hazırlanıyorlar.»

O zaman son derecede hayret uyandıran husus, MICHEL BOUILLON'un uyanıklığıdır. İşkenceden muztarıp olan bu kansız adam, uzuvlarının tepkilerini hiç duymamaktadır. Bedeni, ayırd edilmeyen bir ızdıraptan başka şey değildir. Hiç bir şey duymamakta, hiç bir şey görmemektedir.

Fakat, çevresindeki bütün olup bitenleri kavrayışı mükemmeldir. Baskalarının düşüncelerini almaktadır. Kendisinde, esrarengiz bir şekilde beliren, her çeşitten büyük bir tanıma, haber alma kargasalığı his etmektedir. Bu, ölümün gelmesiyle tamamen yok olan geleneksel duygular gibi olup, sanki ansızın öteki kavrayış sistemleri tarafından yeri alınmış oluyordu.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

«— Her şeyin olup bittiği an bu andır. Bunlar nelerdir? Giden baz şeyler hiç geri dönmemektedirler. Dalgıç olan bir arkadaşımı, bir mağaranın sifon biçimindeki anaforundan geçerken, vurguna uğramış olarak görüyorum. Ansızın da, düşüncelerimle görmekte olduğumu meydana çıkarıyorum.

Olağan üstü bir hızla, mucizevi bir hayat yaşamaktayım. Bu yaşama içinde, geçmiş zaman, gelecek zamanla iç içe geçmiş bulunuyor.»

MICHEL BOUILLON, bir çeşit hızlandırılmış şuur sınavı gibi, geçmişten, sayılmayacak kadar çok, şöyle sahneler görür: Kaçmış olan bir alman savaş esiri, kendisini bahtın akışına bırakacağı yerde, jandarmalara teslim olmuştur. Gümrük menurları dağda, kendisinin kötü davranmış ve hakaretine uğrarlar. Bu kötü davranışlar meydana çıkar ve ölmek üzere olan adama işkence ederler.

«— İztirabım, bir çeşit mutluluğa, barışa dönüşerek durmuştur... O zaman, gözlerimi bile hiç açmadığım halde, serbestce, geçmiş ile, bu günkü ve gelecek zaman ile haberleşiyorum. Bütün bunlar, anlayış ve tam bir ilgisizlikle olmaktadır. Hiç bir şeyin sahibi değilim. Bedenim ölmüş bulunmaktadır. Sadece ruhum vardır. Her çeşit eşyayı, anıları görmekteyim. Hiç bir ölçü, hiç bir boyut bulunmamaktadır. Bu, sırrın başlangıcıdır. Fikirler, düşünceler, rüyadakilere çok daha hızlı bir biçimde, birbirlerini izlemektedirler. Hemen, hayatımın son bu noktada olan bir sahnesini görmeye başladım. Bununla beraber, hiç bir tafsilatı kaçırmıyorum. Bütün bunların, bir simsek hızıyla geçtikleri izlenimine kapılmaktayım.

Aynı zamanda kendimde, bir çeşit analiz yapma, yargıda bulunma meydana çıkıyor. Fakat, çalışmakta olan ruhum değildir. Bendeki her şey, toplu halde olmaktadır. Aynı zamanda topraklarımı ve orada geçmiş olan bütün serüvenleri söyleye görüyorum: Hasatlar, felaketler... orada karşılaştığım şu kimseler: çeşitli yaşlardaki çocuklarım...»

ACAIP BİR İZLENİM BENİ ÖLÜME TERK ETMEK GEREKİR

RICHMOND'da, bayan doktor KUBLER - ROSS tarafından bir araya getirilmiş olan 450 Amerikalı erkek ve kadının bildirdikleri gibi, MICHEL BOUILLON kendisini, tüm çevresini saran kimselerde samimi bir bağlantı içinde his eder. Fazla olarak ta, tüm fiziksel faaliyetin yitilmesine doğru ilerler. «Duygu dışı» çevreyi kavrayışı daha canlı olur. O kadar ki, ölmekte olan adam, yakınları uzakta, görüşünün dışında olsalar, onların düşüncelerini okumaktadır.

«— Daha ölmüş olmamalıyım. Madem ki çevremde yaşamakta olanlarla bağlantı halinde olduğumu hissediyorum, daha ölmüş olmamalıyım. Şimdi sabah olduğumu bilmekteyim. Karım, düşünceleri kaygılı da olsa, kahve yapmaktadır. Geçmişin anısı ve geleceğin korkusu, birbirine karışmaktadır.

Karım odaya çıkmıştır ve şöyle düşünerek bana bakmaktadır: Hekimi veya papazı veyahut da her ikisini mi getirmeli? Şu anda karımı en çok üzen şey, kızımızı düşünmektir. Kendisine benim ölümünden önce veya sonra bir telgraf çekmelimidir? Bu azabın nedeni ben idim. Bunu kötüye yarabildirdim. Bunu kızımıza uygun bir anda, düşün seyahatinden sonra, tam evine yerleştiği vakit yapmalıdır. Bu durum, gerçekten can sıkıcı idi.

Ona önceden söylemek hiç bir işe yaramayacaktı. Sonra söylenince de, kızı kendisini, hiç değilse şekil bakımından, önceden haber vermediği için azarlayacaktı. Kadın, tek başına hareket etmemeye karar verdi, gelir gelmez, bundan oğlumuzu bahsedecekti.»

Bu hikâye, itiraz götürmez bir şekilde, MICHEL BOUILLON'un bütün tarihinin, çok şaşkınlık veren bir belgesidir. Bu hikâye tamamıyla, mükemmel bir telepatikine benzeyen bir duru gördüyü belirtmektedir. Son nefesindeki adamın karısının, en gizli düşüncelerindeki münasebetlerin çok belirgin olmalarından dolayı, yaz-

ma sırasında, telefonlu bir dinleme masasının yardımcı olduğuna inanılacaktır.

MICHEL BOUILLON'un dediği gibi, alçak sesle konuşmak, saklanmak yararsızdır, zira ölmekte olanlar herşeyi kavramaktadırlar. Onlar duvarları deler gibidirler.

«Böylece, küçük kızını götürmüş olan oğlumun geldiğini anladım. Çocuk, oynamak üzere bebeğini ve küçük köpeğini istemekte idi.

Bundan kurtulmak üzere çocuk, bahçeye kiraz çeneye gönderilmiştir. Oğlum utancından dolayı, beni görmek için yukarı çıkmamıştır. Alışkanlıklarını değiştirmek istememektedir. Ben uyuyorum. Bu hale göre, beni uykuya terk etmek gerekir.

BİLİNMEYEN ACAİP BİR DÜNYAYA DÜŞÜYÖRÜM

Karma göre ben, bir heykel görünümünde idim. Belki de şimdi zehir beynime ulaşmıştı. Eğer bu durumdan çıkarsam, belki deli veya tamamiyle felçli olacaktım. Donmuş bir ağaç kütüğü gibi sakin dim... Başkalarından haberimin olması gibi, acaip bir izlenimim vardı. Ne kendimi hissedebiliyordum, ne de görebiliyordum. Ancak canlı olan şeyleri idrak edebilmekte idim. Oğlum, ölen küçük köpeği gömdüğü vakit, kendisini görüyor, fakat, küçük köpeği asla görmüyordum.

Şu anda hâlâ canlıların yanında idim.. Görenlerin ne yaptıklarını bilmiyor, fakat esyaları o tarzda idrak ettiklerini düşünüyordum. Ve sonra bir anda, «devrilme» denebilecek birşey oldu. Canlı dünyasından izlenim alma kesildi. Canlıların düşünceleri uzak ve flu oldular.

Bu hal içinde ölen kimse, şu üç avrı aşamadan geçer: Birinci aşama, hayati bir mekanizmayı kıran şoktur. Beden acıya karşı koyar, onunla söylece mücadele eder. Bu son derece acı veren bir olaydır. Organizmanın, tüm savunma olanaklarını seferber etmesi için, acının kesin bir çare olacağı sanılmaktadır. İkinci aşama: Organizma yenik düşmüştür. O yavaş yavaş ayaklarını gevşetir. Acı duyma hafifler.

Koma uyusukluğu oldukça hızlı bir biçimde yayılır. Önceleri mevcut bulunmayan, şiddetli bir idrake ulaşmış olan ruhun yararına, ölen kimse bedenini unuttur. MICHEL BOUILLON'un pek iyi anlattığına göre, bu, son derecede ince, duru görü aşamasıdır. Onun öyküsü, tamamiyle, bayan KUBLER - ROSS tarafından sorguya çekilmiş olan Amerikalılarınkine benzetilmektedir.

Bu aşırı derecedeki duygu dışı idrak nasıl açıklanır? Kuşkusuz, tüm varlığımız süresince her birimizde bilfiil bulunmakta olan mekanizma devamınca uyanmakta ve insan varlıklarından çoğunda, ancak, ölüm anında harekete geçmektedir.

MICHEL BOUILLON'un tanıklığının iyi kalitede olması, bu adamın, çok genç yaşında, müşahade ve tahlil etmeyi gelenek haline getirmesinden, çevre doğasının en ufak detaylarını tatmasından ileri gelmektedir. MICHEL BOUILLON'un etrafını çeviren her şeyle ilişkilerini hangi noktaya kadar götürdüğünü anlamak için, doğal suyun kalitelerinden söz edişini dinlemek gerekir. Bu mükemmel fiziksel hazırlık sayesinde, bu şuurlu yaşam sınırlarının ötesindeki yolculuğun sadık ve detaylı bir ilişki imtiyazına sahip oluruz.

Ölüm halindeki kimsenin, bedenine çok önemle bağlı olmadığı anda, acının da his edilmesini durdurduğu zamanda, münhasıran ruhun etkisinden başka şey yoktur. İşte MICHEL BOUILLON'un, değişikliği nasıl idrak ettiği şöylece açıklanabilir:

«— O zaman sadece ruh, hiç bir şeye bağlanmaksızın her şeyi toplamaktadır.. Maddi olayların üstünde bulunarak, heyecanlı bir halde değildir. İdrak ettiği şey, öteki ruhların içinde olup bitenlerdir.

BU ACAİP YOLDA ÖLÜLERDEN BAŞKA ŞEYLE KARŞILAŞMIYÖRÜM...

Kuşkusuz aynı kayıtsızlıkla, arzın öbür yanında olup bitenleri görebilecektim. Fakat, karımı ve oğlumu çok iyi bir şekilde idrak edişim, onların ruhlarının bana

● Lütfen sayfayı çeviriniz

çok yakın bulunmalarından dolayı idi.» Ni-
hayet, arz üzerinde asla his edilmemiş
duygulardan olan «Öbür hayat»ın hisleri
ortaya çıkar. Amerikalı bayan doktor
KUBLER . ROSS ziyaretçileri, bu hariku-
lade ışık ve meşe duygusunu iyice târif
etmişlerdir. MICHEL BOUILLON'un iliş-
kisi işte şöyledir: «— Bilinmeyen, acâip
bir dünyaya düşüyorum. Kendimden baş-
ka hiç bir şey değilim. Hiç bir şeye bağlı,
hiç bir şeyle kuşatılmış bulunmuyorum.
Beni tutsak eden beden acısından kurtul-
muş durumdayım. Hiç bir zaman olmadı-
ğım kadar serbestim. Bir çeşit ışık içinde
uçuyorum. Tekrarlamak zorunda oldu-
ğum olağan üstü duygu, tamamiyle görül-
memiş bir şey. Bu dünyanın bir hız,
ışık, durgunluk ve hatta bir sonsuzluk
duygusunu muhafaza ediyorum. Hiç bir
yere gitmiyorum. Benim için zaman ölçü-
lü değil. Ve işte bu acâip yolda ölümlerden
başka şeyle karşılaşmıyorum.»

MICHEL BOUILLON'un öyküsünün
bu kısmı, itiraz götürmez bir şekilde, is-
tisnai ilginçliktedir. Bu, Amerikalı davetli-
lerin öykülerinden çok daha zengindir.
Fakat, «Ölümlerle karşılaşma» sahnesinin,
bir çok tafsilat zenginliği ve gayri tabii
durumlar arz etmesinin ortaya konulması
göze çarptırılmaktadır. Amerikalılar, ken-
dilerini dayanışma ile saran bu kabul olu-
nuştan bahsetmektedirler. MICHEL BOU-
ILLON için bu kabul, itiraz götürmez bir
şekilde, en çok kendisini göze batar hale
getirmiştir. O bundan, değişmez bir anı
muhafaza etmektedir.

«— Bu acâip yolda, hayatta iken tanı-
dığım şu ölümlerden başka şeyle karşılaşma-
yacağım: Ölümlerini bildiklerim ve öteki-
ler...

Meydana çıkan her şahsiyeti görüyor,
onu tekrar tanıyor ve arz üzerinde kendisi
ile kurduğumuz ilişkileri tekrar buluyorum.
O zaman her şey, göze çarpmaksızın, görül-
müş olan tafsiyat ile birlikte, blok haline
geliyor ve şimdi bana net bir şekilde görü-
nüyorlar.

Bir kez, birisiyle karşılaşma sona erin-
ce, bir başkası ortaya çıkmaktadır. Bu, gö-
rünüş ve duygu olarak, olağan üstü bir şey-

dir. Hiç bir acı duyulmamaktadır. Aksine
olarak, orada sükün bulmaktayım.
**YENİDEN DÜNYAYA GELİRKEN
ÖBÜR ÄLEMDEN BAZI ŞEYLER
GETİRİYORUM**

Michel Bouillon bu, «Ölümler vadisi» i-
çinde hissettiklerini sadakatle aktarıırken
kelimelerin ansızın kendisini yanılttığı se-
zilmektedir. Ortaya çıkan yüzler ve şekil-
ler, gerçekten görünmemektedirler. Konuş-
malar sessiz olmaktadır. Her şey, gerçek ol-
mayan bir biçimde ve bununla beraber, çok
şiddetli bir canlılıkla yaşanmıştır. Öteki
gülmüş duygular ise şunlardır: Görünüş ve
konuşmaların aynı zamanda olması... Her
şey aynı zaman içinde ve kolayca geçmek-
tedir. Ve ölümlerle karşılaşmak teselli veri-
cidir. Amerikalılar da, ölümlerin kendilerine
sağladıkları bu kabulün emniyetine işaret
etmektedirler.

MICHEL BOUILLON, orada bulunan
özümlerden hiç birisinin, bir korku izlenimi
göstermediğini söylemektedir. Hepsini beni
cesaretlendirmekte ve iyi olduklarını be-
lirtmekte idiler. «— Yaptığım bütün karşı-
laşmalar bana, büyük bir barış, tam bir
güven telkin etmekte idiler. O sırada ben,
şöylece, tamamiyle kendim idim: Şehvet
kırından sıyrılmış, serbest bir ruh.

Olup bitenlerden hiç bir suretle hayrete
düşmüyordum. Karşılaşılan her şahsiyet,
o kadar geniş bir yer kaphıyordu ki... Ruh-
larımız arasındaki alış veriş o kadar şid-
detli, top yekün ve hızlı idi ki...

Tanıdığım kimselerin yüzlerini görüyor-
dum. Bu yüzler, bir aynada görüldüğü gibi
idiler. Bu yüzlerden ve ellerden hiç birine
dokunmadım. Ölümler, orada olmaksızın var
idiler.

Onlarla bir bağlantım bir temasım var-
dı. Bu temas, ruhtan ruha idi. Bu dayanış-
mayı, açık bir biçimde, hissetmekte idim.

O anda MICHEL BOUILLON'un ka-
deri sınırı tamamiyle aşmamıştı. O yeni-
den, yaşayanların arasına döndü.

RICHMOND'da toplanmış olan Ameri-
kalılar için olduğu gibi, öbür âlemdeki yol-
culuk, MICHEL BOUILLON tarafından o-
lağan üstü bir şey olarak dikkate alınmış-
tı.

O oradan, güzelliğin şeklini, serbestlik halinin parlak hafifliğini ve gerçek bağmsızlığı getirmiş bulunmaktadır. Hâlâ üzütülü ve kötürüm bedeniyle, birden bire arz üzerinde bulunduğundan dolayı, bazı hayal kırıklıkları hissetmiş midir? Bu meydandadır. O bize, dünya hayatının uçurumundan bahsetmiştir. «— Kafamın kırılacağı izlenimine kapıldım. Orada, açık veya biri birini bozan bir çok düşüncelerin saldırısına uğradım. Dönüşümün şoku şiddetli olmuştur. Deli olmaktan korktum. Bazı şeyler yapmak istemekte idim. Başkalarının bilmesini istediğim şeylerdi bunlar. Fakat bunları neden istiyordum? Nasıl isteyecektim? Endişeli ve huzursuzdum. Yeniden tanınacak mı idim? Kendimi ölçmeyi, boyutlarımı almayı deniyorum. Bunun analizini şöyle yapmaktayım: Elbette ben varım, fakat, başka şeyler de var.

Getirmiş olduğum ve bununla beraber, beni asla terk etmeyecek olan, öbür âleme ait ekler.

Daha henüz konuşmuş değilim. Acaba konuşabilecek miyim? Kendim için, sesimi duymak için bir şeyler söyledim. Bu bir deneme idi. Sesimin gürültüsünü yeniden duymak, benim için önemli idi. Etrafımı çeviren şeylere bakıyorum. Hiç bir şey değişmemiş! Ben ölmüştüm, fakat, hiç bir şey değişmiş değildir. Bu hale göre, sanki ben var olmuş değildim ve hiç bir zaman var olmayacaktım. Beni çevreleyen bütün şeyler üzerindeki girişimim hiç gerçek değil. di.»

Orada, biz ölümlerin, güzellikleri, beçillikleri, unutmaları ve bunların bizzat kendimize karşı olan etkisi ile yaşamının süre geldiği hususundaki, o eski bezginlik bilgisi müşahade olunmaktadır.

Bu olağan üstü belgenin değeri hakkında tartışmaya başlamadan önce, bana görüldüğü şekilde, MİCHEL BOUILLON hakkındaki düşüncemi bildirmenin yararına inanıyorum.

Kendisi ile 19 yıl önce ilk defa karşılaşmış olduğum bu adamda, çok açık iki değişiklik müşahade ettim.

Birincisi değişiklik şöylece fizik tabiattır. MİCHEL BOUILLON, dünyayı terk e-

derek gittiği yerden, şiddetli bir «iyilik yapma» ihtiyacı getirmiştir. O, durmadan, âlicenaplık, dostluk ile meşguldür.

İkinci değişiklik şudur: Bir öğrenme açlığı ihtiyacının gelişmiş olması. Bu adam, insan beyni tarafından toplanabilecek her şeyi yakalamak bakımından çabalarını arttırmış bulunmaktadır.

MİCHEL BOUILLON'a karşı olan güvenimden daha çok, bu değişiklikler, bu adamın gerçekten hayali bir serüven yaşadığına beni inandırmışlardır. Zira, MİCHEL BOUILLON'un gerçekten, şöylece, engelin öbür yanında bulunduğunu düşünmekteyim: Çok az sayıdaki insanın geri dönebileceği husus...

Bununla beraber, MİCHEL BOUILLON'dan önce bazı imtiyazlılar ve RICHMOND'lu 450 Amerikalı dönmüşlerdir. Bunlar, duygu ve anıların, evvelce çağdaşlarına emanet eden oradakilerdir.

Bu yeni bilgiler sayesinde biz bugün, ölüm hakkında çok doğru bir müşahade veren bazı eserler hazırlıyor ve özellikle, ölümün bu öteki evreninin biçiminden bahsediyoruz.

Tibetin ölümleri kitabı, kültürümüzün en zengin ve en değerlileri arasındaki bu belgesel öykülerden biridir.

Ölüm evrenine gerçekten yaklaşmış olan kimselerin bütün müşahadelerinin, MİCHEL BOUILLON'un karşılaştığı bu aynı sükûnu yansıttıklarını ısrarla ortaya çıkardık.

Fenni araştırmacı MİCHEL BOUILLON'un serüveninin, düşünme devresinde kalmayacağı kuşkusuzdur. Onun, kendisine ne olduğu anlamaya ihtiyacı vardır. Eğer tahmin ettiği yoldan iyi geçti ise, şimdi onu belirtmek zorundadır. Kendisi, bu inanılmayacak seyahatinin başlıca sonuçlarını not etmiştir.

«GEÇİŞ ANINDA» SON BAŞ VURUNUN YARDIMLARIYLA KARŞILAŞIRMIYIZ?

Fakat, bundan sonra önemli olan şey, bu inanılmaz serüveni, insan kaderinin bütününe içine yerleştirmektir. Biz eminiz ki, MİCHEL BOUILLON şöylece, ölümün ger-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

çek rengini doğru olarak fark etmiştir: O-nun gerçek ışıktan ve dayanışmadan duyduğu haz...

O, ölümün, hiç bir suretle, geçirilecek korkulu bir an olmadığını, fakat aksine olarak, bir çeşit güzel bir geçit olduğunu anlatmaktadır.

Âni bir hayal olabilecek bulunan bu kopmanın ötesinde ne vardır? Herkese otomatik olarak sunulan işkenceler mutluluk mudur? Veyahut da (MANE THEEL, PHARÈS) tehdidine göre, gerçekten hesapları düzene koyma anlamıdır

Sorun, daha uzun zaman cevapsız kalacaktır. Yeterki hemen bir dinin mesajını seçelim. Fakat orada, pek fazla aydınlatamayacağımız özel bir iş vardır.

Fizyolojik hâdise ve psikik olay olarak, ölümden fazla bir şey beklemeyiz. İnsan organizmasının temel unsurlarının bozulmasına tekabül eden o ölüm, çok isteyerek tasavvur edildiği gibi, korku verici bir geçit teşkil etmemektedir.

MICHEL BOUILLOU ve Amerikalı ta-

nıklar, şuurun tedrici ayrılmasının bu aşamasını iyice analiz etmişlerdir.

Biz «kabul» un bir bütün teşkil eden sahnesinin psikik ve spiritüel görünüşü ile daha çok hayrete düşmekteyiz. Ümitsizce hayatta kalmaya girişen bir bebek, bu organın mutad çalışmaları, hayâti oksijen yokluğundan dolayı imkânsız olduktan sonra bile, bir çeşit iç güdüsel hatırlaması söz konusudur?

Elbette, şilpeci unsurların, her çeşit faraziyeleri ileri süreceklerini bilmekteyim. Gerçek olan şudur ki, onlar, ölümün itiraz götürmez şeklindeki bu metafizik renkliliği ile sıkıntıya uğrayacaklardır.

Hepsi, insan ölümünün, bedenimiz ve beynimizin muhteşem mimarisinin, sade ve basit bir şekilde yok olması fiilinden başka şey olmadığını anladıkları vakit, ne kadar huzur içinde olacaklardır.

Fakat biz, ölüm için başka bir anlam görmekteyiz. Bu tamamıyla teselli verici bir anlamdır.

(L'Inconnu, No: 10)

(Sayfa 29'dan)

Politika

bar ilişti. Kimseler yoktu. Orta yaşlı, şışman, cana yakın bir barmen vardı tezgâhta. Ukala ve çarçabuk servis yapan garsonları oldum olası sevmem. Ama bu adamı gözüm kesmişti.

Gittim, taburelerden birine oturdum ve adama gülümsedim. «Yerli bir içki içmek istiyorum» dedim. «Tabii!» dedi.

«Yalnız lütfen çok sert olmasın!»

Yüzünü buruşturdu: «O zaman manası kalmaz!»

Ve ahbablığa koyulduk. Yarım saat kadar sonra, hakkındaki her şeyi biliyordu. «Oh, senor» dedi. «Evet bu, İspanyolca konuşulan bir ülkeydi; ya da Portekizce.» «Bu memleketi bir canavar idare ediyor.»

Hemen aklıma Orta Çağların gövallye ve canavar hikâyeleri geldi. Şaşırıp üzüleceğime, meraklı bir masalı dinlemeye hazırlanır gibi, azıcık gülümseyerek yerime biraz daha rahat yerleştim.

Adamın anlattıkları gerçekten korkunç şeylerdi. Ama, yer yüzünün bir çok ülke-

sinde böyle şeyler dinlenebileceğini biliyordum. Gerçi favella'ları — gecekondu demek — plantasyonları, madenleri, ücra bölgelerdeki latifundiaları — büyük çiftlikler demek.— görmemiş, gezmemiştim. Ama çok şey okumuştum.

İki saat sonra, beni almaya geldiler. Gelen sekreter degidi; yakışıklı, nazik, genç bir adamdı. Çok büyük ve lüks bir arabayla gelmişti. Beni nereye götürdü dersiniz

Başkanlık sarayına.

Şilpehis başkanla konuşmadım. Bir küçük yan kapıdan girmiştik saraya. Ve sessiz bir uşak, beni birinci kata bir büroya götürmüştü, sonra çekilmişti.

Elli yaşlarında güleç yüzlü bir adam. Biraz rahmetli amcama benziyor. Ve bana yer gösterdikten sonra gülerek karşıma oturdu ve «Canavar benim!» dedi. Sonra ilâve etti: «Hiç değilse canavardan konuşacağız...» Ve zile basarak sütlü kahve söyledi.

(Sonrası gelecek sayıda)

Ölümsüzlük ve Şuur - Dışı

(Sayfa 25'den)

tekâmülünde büyük rol oynar. Yüksek ruhi idare mekanizmaları toplumları yönetirken, tekâmüllerini sevkederlerken, insanların gayri şuurlarına tesir ederler. Gayri şuurumuza nasihat ederler veya azarlarlar. Kendimizin de farkında olmadan hareketlerimize bazı şeyler aksetmeye başlar. Post-ıpnotik telkin gibi. Aynı şekilde bu gayri şuuri alana da telkin yapılır. Pek çok insanlar pek çok vazifeleri otomatik olarak yaparlar. Aslında başkasına hizmet ederler, farkında olmazlar. Bir bilen kim-

se gelir onun yaptığından faydalanır, çıkar gider. Bazıları alır, yıgar, biriktirir, milyonlar yapar, apartmanlar diker, fabrikalar kurar. Niçin yaptığını sorarsanız kendine göre bazı amaçları olduğunu söyler ve ölür gider. Fakat sonunda bir veya birkaç kişi gelir o tesislerden, o kitaplardan, o paradan, genel olarak o eserden yeni bir sentez yapar. O, şuurlu, uyanık olandır. O otomat değildir. Nerede, ne birikmiş bilen adamdır. O, çiçekten bal özünü toplamasını bilen usta arı gibi çalışır, balını meydana getirir ve gider.

Enkarnasyon

(Sayfa 27'den)

dışında bu temasları ve alışverişler gerçekleştirmek için özel enerjetik bir mekân kurar ki bizler ona RUH deriz. Bu enerjili alışveriş mihrakları, yani şuur ve şuur alanları, bizim düzeyimizde maddi ilişkilerini şu bilebildiğimiz ve bilmediğimiz bedenler ile sağlarlar.

Madde ile ilişki varlık'ın evrimi demek olan ÖZSEL İMAJLAR'ın maddi cevherlerin zeki laboratuvarlarında gerçekleştirilmesi ve böylece bu imajların bilgi ve yasalarının İDRAK ve BİLİNÇ olarak ÖZ dışında enerjetik alanlar olarak meydana getirilmesidir. Ve bu olgu da şu bildiğimiz

ve bilmediğimiz yüksek tertipteki bedenlenmeler gereğini ortaya çıkarır. Yani ÖZ'ün bu dokunma, deney araçları olmaksızın varlığın evrimleşmesi, yani içsel bilgisini tanıma, bilme girişimlerinde bulunması olanaksızdır. Ve bu yüzden enkarnasyon bir İLAHİ icaptır.

O halde bu genel kural uyarınca diyebiliriz ki, tüm evrimsel düzeydeki evrimleşen varlıklar bu süreçleri dahilinde olarak enkarne olmak durumundadırlar. Müteakip bölümlerde bu oluşan değişik düzeylerdeki varlıklar için nasıl ycurlanması gerektiğini göreceğiz. Gene de tüm bu bilgiler rölatif olarak gözetilmeli.

(Devam edecek)

RUH ve MADDE Dergisi'nin

17. Cildi Çıktı

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

FİATI : 75 LİRA

Zaaflarımızın Tesbiti

(Sayfa 23'den)

mamız gerekirse de, vicdan huzurunun ölçüsü, sınırı yoktur...

B. — ZAAFLARDAN FİRAR YOLU :

İrade ve bilgi bakımından çok kuvvetli olabilmeliyiz ki, maddî zaaplardan, şiddetle firar ile (muvakkaten uzaklaşarak) bir tefekküre vararak sıyrılmamız mümkün olsun. Ancak bu şartlar altında tekrar aynı noktaya gelebildiğimiz vakit, biz, o hususa hakim bir duruma geçmeğe namzet olabiliriz.

Bu tarz ile, önce zaaplardan geçici olarak uzaklaşmak suretiyle bir muhasebe yapma imkânı elde eder; suurumuzdaki değer hükmünü değiştirir ve böylece elde ettiğimiz yeni hükümle aynı noktaya dönüp zaaflarımızı yağarız. Fakat, bu dönüş ve yaşayışta, zaafı alt edebilecek irade ve bilginin liyakati vardır...

Sistemimizde hiçbir şey ruhta suretlenmeden benimsenemez.

Bu gerçek, bir kanundur.

Herhangi bir şeyin, olayın, bir fikrin veya düşüncenin ruhta suretlenmesi, çeşitli şekillerde olabilir. Bu hal, gerek doğrudan doğruya bir temas, gerek dolaylı bir temas ve gerekse geniş bir tesir hassasiyeti içerisinde vukua gelebilir. Buradaki meselenin özü ruhta, bizim dışımızda olan birşey hakkında en doğru suretin tecellisi'dir.

Zaafıtan firar esnasında, ruhumuzda, firarla ilgili mevzuun asıl maksat ve değeri suretlenmişse, mesele yoktur. Biz ona muhakkak ki hakim olacağız. Ama, suretlenmemişse, onunla ilk karşılaştığımız an-

dan itibaren tekrar zaaflarımızın mücadelesi içerisinde kalmamız mukadderdir.

31. ZAAFLARIN TEŞHİSİNE

ADALET DUYGUSU :

Zaafların teşhisinde, ehya ve hadise ile temas sonucu, bizde muhakkak ki bir ruhi faaliyet meydana gelecektir. İşte meydana gelen bu ruhi faaliyeti tefrik etmek, zaafı teşhise yol açar.

Karşılaştığımız ehya ve olayların dışındaki sathi değer hükümleri, bizim suurumuzdaki değer hükmüne hâkim bir hüviyet gösterebilir. Bu iki değer hükmünün birbirine intibak edip edememesi ayrı bir problem olmakta beraber, bizim ruhi kalitemizle ilgili olarak vereceğimiz karar mühimdir. Bu karar veriş, bu tefrik ediş, kâh nefsanîyetin tasvibiyle (ki, nefsanî bir karar veriştir bu), kâh vicdanın inkârıyla olur (ki, burada vicdanın tasvip ettiğini bile bile inkâr hadisesi vardır. Vicdan baskı altındadır; vicdan susturulmuştur.). Yani, asıl ölçümüz, içimizde yaşatmak mecburiyetinde olduğumuz ve hattâ büyütme mecburiyetinde olduğumuz ve hattâ büyümek mecburiyetinde olduğumuz **adalet duygusudur**. **Adalet duygusu**, sevmekten üstün bir duygudur. Burada, bilgi hâkimdir; hakkın hak edene teslimi hâkimdir; liyakati bilmek hâkimdir. Netice itibariyle burada bir vazife anlayışı mevcuttur. Ve bütün bu duyguyu yöneten de şüphesiz, vicdanın, mâkul vicdan seviyesine yükselmiş safhasıdır (Mâkul vicdan, bilgiyle vicdanın bir arada, birbirine çakıştırılmış olarak kullanılabilmenin adıdır. Burada, bilgimizle, bizim hasıl ettiğimiz tesirle, bize uzanan parlak ucun, tarafımızdan birleştirilmiş olarak tatbikatı söz konusudur.).

Ruh ve Madde'ye Abone Olunuz,
17. CİLT ÇIKTI